

R O M Â N I A
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

STRATEGIA
DE TRANSFORMARE A ARMATEI ROMÂNIEI

BUCUREȘTI
2007

CUPRINS

	<u>Argument</u>
Capitolul 1	<u>Transformarea militară – cerință a evoluției mediului de securitate</u>
	1.1 <u>Viziuni strategice și tendințe ale transformării</u>
Capitolul 2	<u>Transformarea Armatei României – cerință a transformării NATO și structurilor militare ale Uniunii Europene</u>
	2.1 <u>Scopul, obiectivele, domeniile și amploarea transformării NATO</u>
	2.2 <u>Cadrul pentru transformare</u>
	2.3 <u>Elemente cheie ale transformării militare a NATO</u>
	2.4 <u>Transformarea la nivelul structurilor militare ale Uniunii Europene și în cadrul inițiativelor regionale.</u>
Capitolul 3	<u>Scopul, rolul, locul și obiectivele Strategiei de Transformare a Armatei României</u>
	3.1 <u>Necesitatea elaborării, definiția, scopul, locul și rolul Strategiei de transformare a Armatei României.</u>
	3.2 <u>Scopul fundamental, obiectivele și etapele transformării Armatei României</u>
Capitolul 4	<u>Transformarea Armatei României</u>
	4.1 <u>Transformarea în domeniul Managementului resurselor de apărare</u>
	4.1.1 <u>Transformarea în domeniul Managementului planificării integrate a apărării</u>
	4.1.2 <u>Transformarea în domeniul Resurse umane</u>
	4.1.3 <u>Transformarea în domeniul Creșterii calității vieții personalului</u>
	4.1.4 <u>Transformarea în domeniul Managementului financiar–contabil</u>
	4.2 <u>Transformarea în domeniul Informații pentru apărare</u>
	4.3 <u>Transformarea în domeniul Operații</u>
	4.4 <u>Transformarea în domeniul Conducere</u>
	4.5 <u>Transformarea în domeniul Evaluarea sistemică și structurală</u>
	4.6 <u>Transformarea în domeniul Comunicații și informatică</u>
	4.7 <u>Transformarea în domeniul Înzestrare</u>
	4.8 <u>Transformarea în domeniul Doctrine și instruire</u>
	4.9 <u>Transformarea în domeniul Logistică</u>
	4.10 <u>Transformarea în domeniul Cercetare științifică</u>
	4.11 <u>Transformarea în domeniul Proprietate imobiliară și infrastructură</u>
	4.12 <u>Transformarea în domeniul Sistemului activităților de comunicare</u>
Capitolul 5	<u>Nivelul de Ambiție și Structura de Forțe</u>
	5.1 <u>Nivelul de ambiție</u>
	5.2 <u>Structura de forțe</u>
Capitolul 6	<u>Implementarea Strategiei de Transformare a Armatei României</u>

ARGUMENT

Noile provocări la adresa securității, generate de suprapunerea unor procese precum globalizarea și fragmentarea, se adaugă formelor clasice de vulnerabilități, riscuri, și amenințări.

Riscurile de natură asimetrică se diversifică și se amplifică în intensitate și ca arie de manifestare, iar prevenirea și contracararea acestora constituie o responsabilitate comună a tuturor statelor. Menținerea conflictelor, focarelor de tensiune tradiționale, a fenomenelor de instabilitate și criză, a tendințelor de re-proiectare geopolitică a unor zone (Asia Centrală, Zona Caucaziano-Caspică, Orientul Mijlociu Extins, Africa etc.) de marginalizare sau izolare a unor state, favorizează existența și intensificarea unor riscuri și amenințări cu impact major asupra securității naționale a diferitelor state. În acest context, se remarcă sporirea rolului comunității internaționale și îndeosebi a organismelor internaționale specializate în soluționarea crizelor și stoparea, sau cel puțin „înghețarea”, unor situații conflictuale din diferite zone ale lumii.

În cadrul NATO, se constată creșterea capacității de intervenție în situații de criză și a posibilităților de proiectare a forței în spațiile de interes, concomitent cu continuarea procesului de transformare a mecanismelor, structurilor și a procedurilor de luare a deciziilor.

Cerința Alianței de a face față tuturor amenințărilor precum și natura responsabilităților constituționale ce-i revin, presupune ca Armata României să-și dezvolte capabilități care să-i permită să desfășoare operații pe teritoriul național, în aria de responsabilitate a NATO precum și într-un mediu strategic mai extins, influențat permanent de factori care impun schimbarea.

În cazurile în care interesele naționale ale României sunt amenințate sau securitatea statelor aliate este afectată, Armata, trebuie să fie pregătită să acționeze atât împotriva amenințărilor convenționale cât și a celor asimetriche, independent sau în cadrul Alianței.

În condițiile în care Alianța a adoptat „**o abordare mai cuprinzătoare**” vizând întreaga gamă de misiuni, de la prevenirea crizelor până la operații umanitare și războiul de mare intensitate, Armata României trebuie să răspundă cu operativitate și eficiență.

Cu toate că pericolul unei agresiuni de tip convențional, de mare amploare, împotriva României și aliaților săi este puțin probabil, posibilitatea apariției unei asemenea amenințări, pe termen lung, nu trebuie minimalizată sau neglijată.

Fără a exclude războiul, perceput în accepțiunea clasică, conflictele viitoare, specifice erei industriale, vor fi tratat înlocuite de cele caracteristice perioadei informatice. Acestea, vor fi preponderent de natură asimetrică, incluzând acțiuni împotriva unor forțe atipice. Confruntările militare vor fi, în general, disproporționate din punct de vedere al potențialului tehnologic, caracterizate de acțiuni de tip clasic combinate cu cele informaționale. Confruntările vor fi deosebit de violente în faza inițială și vor avea o amploare spațio-temporală diferită, determinată de obiectivele planificate la declanșarea ostilităților. Faza de stabilizare va implica substanțial componentele internaționale civile.

Violența se va manifesta nu numai prin lupta armată ci și prin alte forme și mijloace politice, economice, mediatice, psihologice și informaționale. Esența violenței va avea la bază întrebuințarea noilor arme și tehnologii, inclusiv a celor de distrugere în masă, precum și a unor mijloace care extind confruntarea în spațiul cibernetic.

În acest context, procesul de transformare a Armatei României reprezintă o **necesitate firească** ce decurge din noile orientări strategice și de transformare a Alianței. Acestea permit lărgirea gamei de obiective și procese pentru a include structurarea și pregătirea forțelor pentru

participarea la apărarea colectivă, îmbunătățirea capacităților pentru întreaga gamă de operații de management al crizelor și a celor pentru operații multinaționale de combatere a terorismului.

Transformarea Armatei României este concepută în corelare cu procesul de transformare a Alianței. În condițiile transformării forțelor, conceptelor și capacităților, **Strategia de transformare a Armatei României** reprezintă viziunea pe termen mediu și lung referitoare la dimensionarea, pregătirea și înzestrarea Armatei României pentru a participa la operațiile viitoare. Aceasta, pune la dispoziția factorilor de decizie o **viziune militară consolidată**, asupra viitoarei configurații a structurii de forțe și a capacităților necesare îndeplinirii viitoarelor misiuni de către Armata României. Conceptele și capacitățile adoptate și proiectate, vor fi transpuse în cerințe și planuri prin intermediul procesului de planificare a apărării în consens cu standardele NATO.

Obiectivul fundamental al transformării constă în asigurarea capacității necesare Armatei României de a promova și proteja interesele naționale în fața riscurilor și amenințărilor curente, aflate în dezvoltare și a celor viitoare, îndeplinirea angajamentelor în planul securității și apărării, asumate de țara noastră în cadrul NATO și UE, precum și față de alte organisme internaționale.

Scopul transformării Armatei României îl reprezintă realizarea unei structuri de forțe modernă, redusă, profesionalizată, echipată adecvat, dislocabilă, interoperabilă, cu capacitate de autosusținere și de protecție multidimensională, cu o conducere flexibilă, care, pe baza informațiilor și datelor optime, să ia decizii în timp scurt.

MINISTRUL APĂRĂRII

Dr. Sorin FRUNZĂVERDE

CAPITOLUL 1 TRANSFORMAREA MILITARĂ – CERINȚĂ A EVOLUȚIEI MEDIULUI DE SECURITATE

1.1 Viziuni strategice și tendințe ale transformării

Transformarea este un proces care permite susținerea intereselor strategice. Motorul transformării îl reprezintă contextul schimbărilor ce se produc în societate, trecerea de la era industrială la era informației, schimbările în caracteristicile războiului precum și amenințările asimetrice. Răspunsul, din punct de vedere tehnologic, este canalizat către asigurarea unui grad ridicat de disponibilitate în tehnologia informației. Drept consecință apar schimbări esențiale în conținutul strategiilor de securitate, militare, departamentale precum și a celor ce abordează managementul riscurilor și amenințărilor.

Transformarea este un imperativ politic. Trecerea de la amenințările de tip clasic - interese statale contra interese statale (stat contra stat) - la cele de tip asimetric (care se structurează în rețele) impune o altfel de organizare a acțiunii. Decizia politică, prin care trebuie să se realizeze apărarea (securitatea, protecția, exprimarea și chiar impunerea) intereselor proprii,

îndeosebi a celor vitale, trebuie să fie racordată la noile realități cerute de procesul de globalizare, la noile vulnerabilități rezultate din constituirea societăților de tip informațional, la noile amenințări.

Transformarea este un imperativ strategic. Aceasta va fi modelată și influențată de realitățile competiției specifice erei informației și dezvoltările războiului baza pe rețea. Puterea va fi determinată de **capacitatea de distribuție a informației, accesul la informație și viteza de decizie.**

Transformarea este un imperativ tehnologic. Tehnologia în domeniul militar avansează mult mai rapid decât în domeniul civil. Combinația dintre avansul tehnologic, globalizare și dezvoltarea științifică a creat câteva tendințe semnificative în ceea ce privește evoluția strategiei și planificării apărării.

Transformarea este un imperativ economic. Principiile care se aplică la ora actuală în economia modernă sunt cele ale *determinismului dinamic complex*, tratat de teoria haosului, în care contează *unitatea și rețeaua* economică. Structurile economice cele mai eficiente nu sunt marile întreprinderi ierarhizate, ci așa-numitele întreprinderi de tip "B", care se adaptează mai ușor condițiilor de producție și de desfacere.

Transformarea militară reprezintă un proces continuu de dezvoltare și integrare de noi concepte, strategii, doctrine și capabilități cu scopul de a îmbunătăți eficiența și gradul de interoperabilitate a forțelor și de adaptare a Alianței la noul context de securitate, aflat într-o continuă schimbare care evidențiază necesitatea de reevaluare a factorului militar ca principală sursă de credibilitate. Aceasta presupune schimbări la nivelul doctrinelor, organizării și structurii forțelor, capabilităților, activității de informații, instruirii, educației și achizițiilor, managementului personalului și programării pe bază de programe, care devin principalele domenii de aplicare a transformării.

Transformarea apărării presupune corelarea conceptelor, organizațiilor și evoluției tehnologiei în scopul asigurării bazei de capabilități. Schimbarea produsă în prezent este o provocare care impune un răspuns adecvat și eficient. În consecință, nu se poate accepta ideea transformării ca un scop în sine, fără o justificare în planul avantajelor fundamentale pe care le conferă în câmpul de luptă.

Transformarea tehnologică este doar unul din elementele transformării, la fel de importante fiind și **schimbarea convingerilor, atitudinilor și valorilor de grup.** Tehnologiile nu sunt numai catalizatori în schimbarea culturilor, ci sunt chiar rezultatul schimbărilor în cultură sau comportament. Transformarea este prea importantă pentru a putea să fi lăsată în seama șansei sau a fanteziei, reprezentând un proces dinamic ce trebuie monitorizat consecvent, pe mai multe nivele, printr-o coordonare fermă și coerentă.

Pentru a menține cultura schimbării în scopul asigurării de avantaje competitive în era informației, alimentării conducerii, educației și încurajării tendințelor instituționale și individuale, precum și pentru a realiza un echilibru, procesul de transformare trebuie să se bazeze pe **inovație și modernizare.** Din această perspectivă, cerința fundamentală a transformării este **continuitatea**, care impune anticiparea viitorului, relaționând evoluția conceptelor, proceselor, organizațiilor / structurilor și tehnologiilor.

Transformarea militară trebuie privită ca un proces căruia îi este subsumat un set de semnificații, aflate în relații de interdependență:

- **Transformarea ca mod de adaptare** - presupune remodelarea forțelor armate în conformitate cu noile caracteristici ale mediului de securitate.
- **Transformarea ca reformă a domeniului apărării** – implică modernizarea infrastructurii militare, îmbunătățirea metodelor și practicilor de management a resurselor pentru apărare (în

special în ceea ce privește achizițiile de armamente, logistică, politică de personal), îmbunătățirea eficienței sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare, reducerea mărimii forțelor, trecerea de la planificarea bazată pe amenințări la cea bazată pe capabilități.

- **Transformarea ca efect al revoluției în afacerile militare** – presupune adoptarea și implementarea tehnologiilor specifice revoluției tehnico - militare, restructurarea forțelor armate în concordanță cu cerințele erei informaționale (unități de luptă reduse numeric, cu grad ridicat de independență și mare putere de lovire), flexibilitatea ierarhiei de comandă, punerea accentului pe capacitatea de a desfășura operații în rețea și nu pe platforme de luptă, interoperabilitatea diferitelor categorii de forțe.

CAPITOLUL 2

TRANSFORMAREA ARMATEI ROMÂNIEI – CERINȚĂ A TRANSFORMĂRII NATO ȘI STRUCTURILOR MILITARE ALE UNIUNII EUROPENE

Asigurarea apărării României, în context aliat, reprezintă un proces continuu și complex extins asupra unui spectru larg de domenii, relații și interdependențe, destinat promovării intereselor și obiectivelor de securitate ale statului, societății și cetățeanului, ea fiind definită și promovată, în corelare cu politicile specifice ale NATO și Uniunii Europene.

2.1 Scopul, obiectivele, domeniile și amploarea transformării NATO

Evenimentele internaționale din ultimul deceniu au accentuat necesitatea ca NATO să se adreseze surselor de instabilitate aflate în regiuni din afara ariei de responsabilitate tradițională. Operațiile militare din Afganistan, îndreptate împotriva surselor atacurilor teroriste, au demonstrat necesitatea realizării unor forțe moderne, ușoare, înalt tehnologizate, expediționare precum și a unui sistem modern de comandă și control care să asigure rapiditate în procesul de luare a deciziilor. Aceasta a reconfirmat nevoia unei analize militare cuprinzătoare și a demonstrat faptul că apărarea colectivă nu se mai poate concentra exclusiv pe amenințările tradiționale produse de forțe numeroase, aflate față în față. Terorismul global, potențialul folosirii armelor de distrugere în masă, instabilitatea regională, statele dezmembrate, ideologiile radicale și conflictele înghețate sunt acum cea mai mare amenințare la adresa viitorului păcii și securității națiunilor aliate.

Aceste schimbări ale mediului strategic s-au reflectat rapid în avântul tehnologiilor înalte și convenționale. Națiunile și-au văzut procesele de înzestrare, educație, instruire și comunicații grevate aproape total de nevoia noilor tehnologii. Recuperarea rămânelor în urmă, alocările financiare și a altor resurse, au apărut, în cel mai bun caz dificile, iar în cele mai multe cazuri, imposibile. În acest context, statele membre s-au angajat ferm în direcția îmbunătățirii capacităților militare ale Alianței în câteva domenii cheie. Înființarea Forței de Răspuns a NATO (NRF) ca instrument de bază al cerințelor operaționale viitoare, precum și ca “motorul” procesului de transformare reprezintă punctul de plecare imediat în acest complex și dificil proces.

Scopul fundamental al transformării Alianței, constă în crearea unor capacități militare care să permită forțelor aliate desfășurarea operațiilor în zona de responsabilitate și în afara acesteia, îndeplinirea întregii game de misiuni, menținerea consensului decizional în contextul extinderii, stabilirea unui nou tip de relații cu UE, Rusia, Ucraina, statele din Caucaz, Asia Centrală și în cadrul Dialogului Mediteranean.

În viziunea Comandamentului Aliat pentru Transformare scopul transformării este crearea unor forțe militare care să asigure:

- capacitate sporită de a acționa în operații întrunite, multinaționale, implementarea de concepte noi și realizarea obiectivelor de interoperabilitate;
- exploatarea superiorității informaționale în evaluarea globală, supraveghere și recunoaștere, precum și în sporirea capacităților de interpretare și diseminare;
- utilizarea metodei de „dezvoltare a conceptelor și experimentării”, asupra noilor capacități și structurilor, coordonarea judicioasă a instruirii prin simulare și aplicații în teren cu accent pe rezolvarea situațiilor de criză (urgente civile);
- transformarea strategiilor la nivel departamental, prin realizarea unor capacități permanente adaptabile cerințelor transformării.

Procesul transformării în cadrul NATO, abordează trei domenii: **cultura militară, planificarea și transformarea capacităților**. Procesele aferente acestora se sprijină pe întărirea

operațiilor întrunite, exploatarea avantajelor informaționale, conceptul dezvoltare - experimentare și dezvoltarea capacităților de transformare.

Întărirea operațiilor întrunite, realizează practic obținerea obiectivelor pentru întreaga gamă de misiuni NATO.

Exploatarea avantajelor informaționale, fundamentează strategia de transformare prin utilizarea informației, anticipează **unde, când și cum** și vizează: creșterea capacităților față de cererile de informații, creșterea capacităților de apărare în domeniul informațiilor și capacități de cercetare, observare și recunoaștere adaptate conceptului de rețea.

Conceptul de experimentare și dezvoltare presupune verificarea modului în care conceptele operaționale și organizaționale, precum și capacitățile răspund provocărilor sau situațiilor de criză.

Dezvoltarea capacităților de transformare, vizează realizarea unor mecanisme puternice de implementare a rezultatelor experimentărilor și dezvoltării conceptelor într-un timp foarte scurt, în scopul: dezvoltării unor programe de cercetare, experimentare și instruire; transformării în domeniile instruirii, educației și structurii forțelor armate, cu menținerea capacităților letale.

Procesul de transformare cuprinde:

- **Transformarea în domeniul pregătirii pentru luptă.** Aceasta vizează atingerea nivelului care să permită diferitelor structuri ale categoriilor de forțe să acționeze întrunit. Un rol aparte în acest domeniu le va reveni sistemelor de modelare-simulare performante.
- **Transformarea în domeniul înzestrării.** Urmărește reducerea duratei ciclului cerință-comandă-achiziție-înzestrare, adaptarea proceselor de programare și bugetare, urmărirea și evaluarea eficienței programelor de înzestrare. Evidențiază creșterea importanței cercetării - dezvoltării precum și eficiența utilizării tehnologiilor comerciale din domeniile informației și telecomunicațiilor în politicile de înzestrare.
- **Transformarea în domeniul procesului de planificare a forței.**

Noua filozofie a transformării în acest domeniu identifică următoarele priorități:

- coordonarea procesului de planificare la nivelul unei națiuni trebuie să sprijine interesele de ansamblu ale Alianței; în cadrul noii filozofii aceasta este elementul cheie;
- distribuirea echitabilă a responsabilităților și beneficiilor între parteneri;
- monitorizarea și evaluarea acțiunii națiunilor privind răspunsul acestora la cerințele de ansamblu ale Alianței căpăta importanță pentru identificarea domeniilor insuficient acoperite în cadrul procesului de planificare a forței;
- accentuarea disponibilității națiunilor de a răspunde cerințelor în conformitate cu evoluțiile mediului de securitate;
- impunerea interoperabilității ca element principal pentru atingerea scopurilor comune.

Aceste priorități, sunt relaționate direct cu domeniile principale ale procesului de transformare la nivelul managementului apărării asupra cărora celelalte state membre ale Alianței își concentrează eforturile: **identificarea cerințelor, planificarea resurselor pe bază de programe, achiziții și managementul resurselor umane.**

Transformarea la nivelul managementului apărării presupune schimbări în următoarele cinci domenii:

- **identificarea cerințelor** (ca urmare a impunerii unei perspective antreprenoriale, axată pe concepte superioare și pe logica deciziei);
- **planificarea resurselor pe bază de programe** (prin optimizarea Sistemului de

Planificare, Programare, Bugetare și Evaluare);

- **achiziții** (ca urmare a necesității scăderii semnificative a ciclurilor de cercetare - dezvoltare - implementare a noilor capacități de luptă);
- **managementul financiar-contabil** (ca urmare a necesității respectării cerințelor de natură legală și financiar-contabilă privind utilizarea resurselor financiare și gestiunea patrimoniului public);
- **managementul resurselor umane.**

Transformarea are implicații asupra:

- **tehnologiilor și armamentelor** (în sistemele informaționale și rețele, tehnologii și subcomponente, sistemele de arme moștenite / existente, platforme noi și muniție inteligentă);
- **structurii de forțe** (realizarea structurilor luptătoare, a sistemelor de comandă, control, comunicare, computere, informații, supraveghere și recunoaștere, a unui suport logistic adecvat și a unei infrastructuri corespunzătoare);
- **operațiilor** (elaborarea doctrinelor întrunite, ale categoriilor de forțe, realizarea de comandamente cu responsabilități în elaborarea planurilor de campanie și operații, realizarea interoperabilității cu armatele statelor membre ale alianței).

În procesul de transformare, **componenta înzestrării** reprezintă fenomenul și elementul dinamic care antrenează resurse umane, tehnico-economice și financiare în scopul punerii în practică a programelor de cercetare-dezvoltare, pornind de la necesitatea menținerii capacității de luptă ridicate conform standardelor NATO.

Modernizarea înzestrării presupune un proces mult mai complex, care, pe lângă sisteme de armament și echipamente, se va reflecta și în asigurarea, modernizarea și dezvoltarea suportului logistic al trupelor, mentenanței tehnicii și infrastructurii militare. Aceasta presupune următoarele:

- restructurarea și modernizarea instituțiilor care asigură formarea și pregătirea resursei umane;
- modernizarea tehnicii din dotare, având în vedere încadrarea în standardele NATO pentru realizarea obiectivelor de interoperabilitate cu tehnica din înzestrarea armatelor statelor membre ale Alianței;
- achiziționarea de tehnică și integrarea tehnologiilor moderne de fabricație în cadrul industriei autohtone;
- achiziționarea unor categorii de tehnică militară și componente speciale pentru care nu sunt condiții sau nu este rentabil să fie realizate în țară.

Pentru micșorarea decalajelor din punct de vedere militar, este imperios necesară finanțarea cercetării științifice în domeniul științei și tehnologiei care să impulsioneze progresul general al cunoașterii și practicii militare, al artei militare și creșterea performanțelor tehnicii și sistemelor militare prin utilizarea integrală și optimă a tuturor resurselor umane, financiare, materiale, tehnologice și informaționale. Procedurile, tehnicile, metodele, structurile și echipamentele trebuie astfel adaptate încât să permită o viteză sporită în desfășurarea și întrebuintarea (dislocarea) forțelor, iar în situația că s-au produs pierderi, ele să se „deterioreze într-o manieră moderată” fără blocaje în zone vitale, precum capacitatea de executare a focului, informațiile și comunicațiile.

2.2 Cadrul pentru transformare

Alianța și inclusiv Armata României, vor trebui să-și adapteze actualele forțe, concepte și capacități, concomitent cu perfecționarea și eficientizarea instrucției, planificării, pregătirii, generării, dislocării, utilizării și sprijinirii forțelor militare.

Toate aceste activități vor fi planificate și desfășurate în consonanță cu prevederile cadrului de transformare conceput și elaborat de specialiștii Alianței.

Elementul determinant al acestui cadru, îl reprezintă abordarea operațiilor bazate pe efecte. Aceasta presupune îndeplinirea a trei obiective principale fără de care îndeplinirea scopurilor propuse nu este posibilă: **realizarea superiorității în luarea deciziei, obținerea de efecte coerente și realizarea capacităților de dislocare și susținere întrunită.**

În acest sens, conceptele și capacitățile vor fi transpuse într-o serie de obiective de transformare inter-relaționate pentru desfășurarea viitoarelor operații întrunită. Aceste obiective asigură baza logică pentru organizarea și relaționarea conceptelor, capacităților și programelor necesare transformării forțelor.

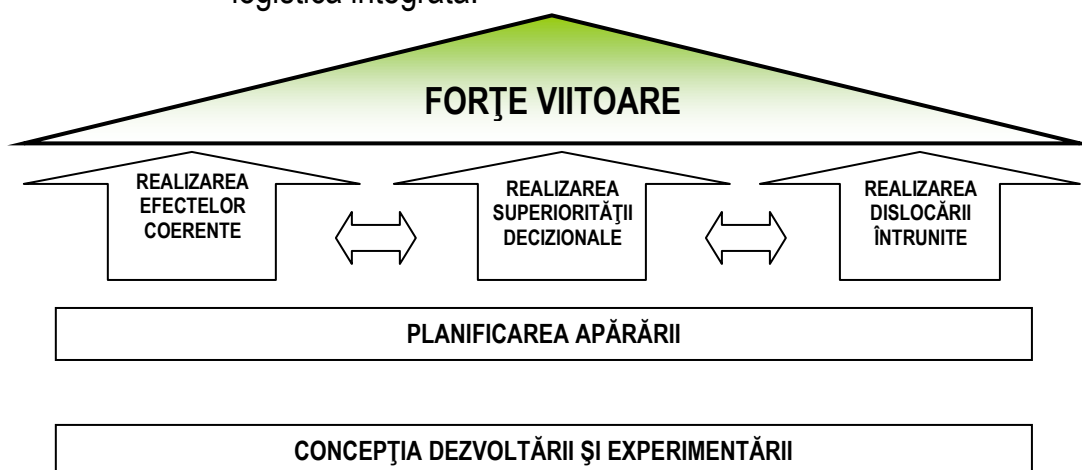
Ca elemente distincte ale procesului de transformare, **cercetarea și dezvoltarea** trebuie să se concentreze pe descoperirea și perfecționarea capacităților care să asigure eficientizarea în abordarea și desfășurarea operațiilor bazate pe efecte. Aceste activități vor trebui dublate de un amplu și coerent program de experimentare care va reprezenta testul de validare a viitoarelor concepte de transformare ce urmează a fi implementate la nivelul forței.

Realizarea acestor obiective este condiționată de elaborarea și dezvoltarea unui program coerent și viabil de cercetare și experimentare. Conceptele validate vor fi transpuse în cerințe și planuri, prin procesul de planificare a apărării și vor fi încorporate în programe de înzestrare și instruire (Fig. 1).

2.3 Elementele cheie ale transformării militare a NATO

Conceptele și capacitățile vor fi transpuse în obiective, pentru a îndeplini scopurile urmărite prin procesul de transformare:

- superioritate decizională;
- superioritate informațională
- capacități facilitate de rețea
- angajare eficientă
- manevra întrunită
- CIMIC întărit
- operații expediționare
- logistică integrată.

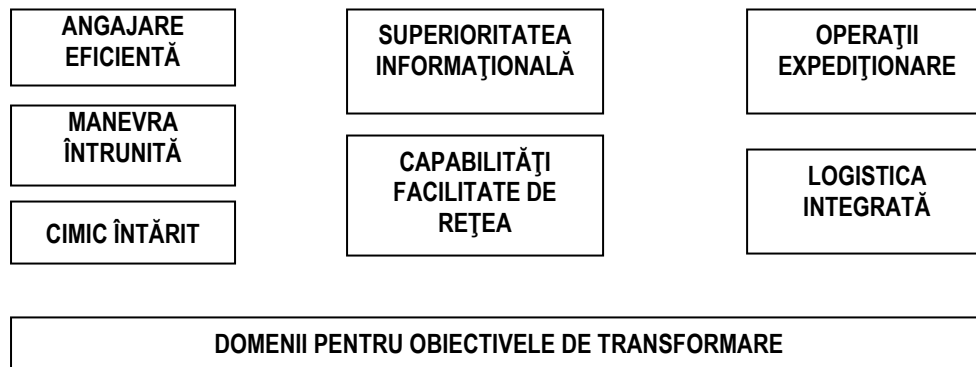

Fig.1 - Cadrul pentru transformare

2.4 Transformarea la nivelul structurilor militare ale Uniunii Europene și în cadrul inițiativelor regionale.

La nivelul structurilor militare ale Uniunii Europene. Elementele de bază ale conceptului *Viziunea pe termen lung privind nevoile de capabilități și capacități europene de apărare* pornesc de la premisa că lumea anului 2025 va fi mult mai diferită, interdependentă și inegală față situația actuală. Ritmul de creștere economică deosebit de ridicat al statelor asiatice (Japonia, China și India) în comparație cu cel al țărilor europene, tendințele demografice actuale, faptul că fenomenul de globalizare va avea învingători și învinși în rândul țărilor, regiunilor sau în interiorul societăților, precum și estimarea că în anul 2025 Europa va depinde în procent de 90% de resursele externe de petrol și 80% de cele de gaze naturale vor avea un impact major asupra intereselor de securitate ale Uniunii Europene.

În acest context, principalele provocări în domeniul apărării se concentrează asupra a două domenii cheie: adaptarea capabilităților și capacităților militare ale Uniunii Europene la procesul de schimbare a rolului forței în relațiile dintre țări și adaptarea acestora la ritmul actual al revoluției tehnologice.

La nivelul inițiativelor regionale. Politica regională este marcată de asumarea responsabilităților pentru participarea la organisme și inițiative locale, România afirmându-se ca un furnizor de securitate în regiune. Dezvoltarea capacităților statelor din Europa Centrală și de Est de a contribui la securitatea regională și euroatlantică și zonei extinse a Mării Negre impun participarea României la inițiativei de cooperare în domeniul securității și la implementarea măsurilor de creștere a încrederii și stabilității, conform angajamentelor asumate.

La nivel național. Deși în viitorul apropiat nu se prefigurează o amenințare militară majoră la adresa securității naționale a României, statutul de țară membră NATO și UE la granița de est și stat riveran la Marea Neagră, coroborate cu noile riscuri și amenințări asimetrice, impun demararea unui proces de transformare și adaptare a capabilităților existente, în vederea îndeplinirii angajamentelor actuale și de viitor pe care Armata României și le-a asumat/urmează să și le asume față de NATO și UE, în domeniul securității militare.

Natura responsabilităților constituționale naționale, precum și cerința Alianței de a face față oricăror amenințări presupun ca Armata României să-și dezvolte capabilități care să-i permită să desfășoare operații pe teritoriul național, în aria de responsabilitate a NATO, precum și într-un mediu strategic mai extins, influențat permanent de factori care impun schimbarea.

Armata României participă la răspunsurile pe care Alianța trebuie să le dea provocărilor la adresa intereselor de securitate, în interiorul sau în afara zonei euro-atlantice, precum și la soluționarea unor conflicte care impun executarea de operații de mică sau mare intensitate.

CAPITOLUL 3

SCOPUL, ROLUL, LOCUL ȘI OBIECTIVELE STRATEGIEI DE TRANSFORMARE A ARMATEI ROMÂNIEI

În acest context, procesul de transformare a Armatei României reprezintă o necesitate firească ce decurge din noile orientări strategice și de transformare a Alianței. Acestea permit lărgirea gamei de obiective și procese ce includ structurarea și pregătirea forțelor pentru participarea la apărarea colectivă și îmbunătățirea capacităților necesare pentru operații multinaționale de management al crizelor și de combatere a terorismului.

3.1 Necesitatea elaborării, definiția, scopul, locul și rolul *Strategiei de transformare a Armatei României*.

Calitatea României de membru NATO și al Uniunii Europene, precum și noul context în care trebuie planificat și realizat modul de îndeplinire a cerințelor de securitate națională și regională, presupun acțiuni și măsuri coordonate, coerente și întrunite adoptate la nivelul Ministerului Apărării, în scopul stabilirii de obiective, termene și principii de acțiune în domeniile specifice ale acestuia. De asemenea, deoarece în perioada 2000-2005, la nivelul Alianței și al Uniunii Europene au fost elaborate documente programatice care au stabilit obiectivele și etapele procesului de transformare până către anul 2025, s-a impus cu necesitate ca, la nivelul Armatei României să se elaboreze un document care să sintetizeze cerințele de transformare ale organizațiilor din care facem parte și să stabilească modul specific de acțiune a armatei, pentru promovarea propriilor interese în domeniul transformării.

Strategia de transformare a Armatei României este un document programatic, cu aplicabilitate la nivelul tuturor structurilor Ministerului Apărării, care stabilește principiile directoare și principalele obiective ce trebuie realizate, pe etape, în perioada 2006-2025, pentru asigurarea succesului procesului de transformare a Armatei României și sincronizarea acestuia cu transformarea militară a NATO și Uniunii Europene.

Scopul *Strategiei de transformare a Armatei României* este de direcționare și asigurare a coerenței procesului de transformare militară, pentru îndeplinirea la timp a obiectivelor acestui proces, precum și pentru sincronizarea cu procesul de transformare militară la nivelul NATO și Uniunii Europene.

Prin caracterul de generalitate, se urmărește ca documentul să asigure flexibilitate și libertate de acțiune la nivelul structurilor centrale ale Ministerului Apărării, precum și la nivelul structurii de forțe, în sensul adaptării, în orice moment, la condițiile specifice ale Armatei României a celor mai noi cerințe în domeniul transformării.

Locul. În contextul în care România este țară membră NATO și a Uniunii Europene, *Strategia de transformare* stabilește, la nivelul Armatei României, modul de implementare a cerințelor Comitetului Militar al NATO cu privire la implementarea militară a strategiei Alianței, a cerințelor sistemului NATO de planificare (Obiectivele Forței, Chestionarul de Planificare a Apărării, Capitolul de Țară), precum și a prevederilor Obiectivului Global 2010 (HG 2010) și cele stabilite în Catalogul Cerințelor 2005 (RC 05), astfel încât România să-și poată îndeplini obligațiile asumate față de NATO și UE.

La nivel național, sistemul integrat de planificare a apărării stabilește modul de implementare a cerințelor *Strategiei naționale de apărare a țării, Cartei Albe a Apărării, Strategiei militare a*

României, astfel încât Armata să poată îndeplini misiunile ce-i revin. În acest context, *Strategia de transformare* este documentul care stabilește principiile directe pentru crearea unui sistem eficient de conducere a Armatei, pentru realizarea unei structuri de forțe care să răspundă cerințelor de securitate națională și la nivel regional, precum și pentru menținerea unui ritm constant de modernizare a capacităților și capacităților avute la dispoziție.

Rolul *Strategiei de transformare* este de a oferi indicatorii de bază ce trebuie folosiți în perioada de referință a documentului, în scopul elaborării de planuri de implementare detaliate, care să asigure evaluarea precisă și în orice moment a stadiului îndeplinirii obiectivelor propuse, precum și a măsurilor corective ce se impun.

3.2 Scopul fundamental, obiectivele și etapele transformării Armatei României

La nivelul structurii de forțe, **scopul fundamental al transformării** armatei îl constituie realizarea noilor capacități prin care România va răspunde provocărilor actuale și viitoare din mediul de securitate. Acestea vor asigura îndeplinirea cerințelor specifice prevăzute în Constituție, a angajamentelor asumate de România față de NATO, Uniunea Europeană, precum și în cadrul inițiativelor regionale și coalițiilor.

La nivel național, **obiectivele** transformării capacității de apărare sunt: creșterea ponderii dimensiunii anticipative din cadrul mecanismelor decizionale, creșterea interoperabilității interinstituționale prin transformare organizațională, optimizarea managementului integrat al resurselor disponibile, modernizarea infrastructurii informaționale și a comunicațiilor, precum și asigurarea complementarității capacităților specifice de apărare.

Transformarea Armatei României are ca **obiectiv general** realizarea unei structuri moderne, complet profesionalizate, cu un grad sporit de mobilitate, eficientă, flexibilă, dislocabilă, sustenabilă, având capacitatea de a acționa întrunit și a fi angajată într-un larg spectru de misiuni, atât pe teritoriul național, cât și în afara acestuia.

Materializarea obiectivului general al procesului de transformare va fi susținută de îndeplinirea următoarelor **obiective**:

1. Asumarea și îndeplinirea obligațiilor față de NATO;
2. Asumarea și respectarea angajamentelor față de UE în domeniul securității și apărării.
3. Remodelarea structurii de comandă control și a structurii de forțe;
4. Optimizarea procesului de evaluare sistemică și structurală și conexarea eficientă la transformarea Armatei României;
5. Remodelarea structurilor de suport logistic;
6. Realizarea sistemelor C4I2SR și informatizarea Armatei României;
7. Remodelarea sistemului informațiilor pentru apărare;
8. Modernizarea managementului resurselor umane;
9. Creșterea calității vieții personalului;
10. Remodelarea învățământului militar;
11. Optimizarea Sistemului de Management al Resurselor pentru Apărare;
12. Modernizarea coordonată a echipamentelor militare;
13. Remodelarea sistemului medical al armatei;
14. Optimizarea cercetării științifice în domeniul militar;
15. Modernizarea și optimizarea sistemului financiar-contabil;
16. Optimizarea sistemului de management al proprietății imobiliare a Armatei României;
17. Remodelarea structurală și funcțională a sistemului activităților de comunicare.

Până în anul 2025, procesul de transformare a Armatei României va cuprinde **trei etape distincte**, determinate de restructurarea structurii de forțe, termenele angajate față de Alianță pentru îndeplinirea cerințelor Obiectivelor Forței, precum și de cerințele procesului de integrare în NATO și UE:

I. Etapa finalizării restructurărilor de bază (2005-2007). În această etapă vor fi îndeplinite obiectivele pe termen scurt ale procesului de transformare a armatei:

- Restructurarea și reorganizarea sistemului de conducere la nivel strategic și operativ;
- Reorganizarea și operaționalizarea noii structuri de evaluare sistemică a Ministerului Apărării;
- Definitivarea în linii mari a procesului de înființare, reorganizare, resubordonare sau desființare a unităților, potrivit planurilor anuale aprobate de Consiliul Suprem de Apărare a Țării;
- Continuarea operaționalizării unităților planificate pentru NATO și UE. Realizarea nivelului de încadrare conform prevederilor Catalogului NATO de Capabilități și Catalogului Cerințelor 2005, (RC 05) al UE, Catalogului de Forțe 2007 (FC 07) și Catalogului privind Pregresele 2007 (PC 07);
- Reorganizarea sistemului logistic întrunit, a logisticii categoriilor de forțe ale armatei și a sistemului medical militar;
- Implementarea serviciului militar bazat pe voluntariat;
- Reorganizarea structurilor cu atribuții în managementul proprietății imobiliare.

II. Etapa integrării operaționale în NATO și Uniunea Europeană (2008-2015). În această etapă vor fi îndeplinite obiectivele pe termen mediu ale procesului de transformare:

- Continuarea operaționalizării forțelor destinate NATO și Uniunii Europene și implementarea Obiectivelor Forței;
- Finalizarea restructurării sistemului logistic de nivel strategic și operativ;
- Continuarea achizițiilor de echipamente noi și a programelor majore de înzestrare, conform cerințelor Obiectivelor Forței și a Concepției de înzestrare a Armatei României;
- Reorganizarea învățământului militar;
- Extinderea implementării unor cerințe ale Obiectivelor Forței (instruire, competență lingvistică, comunicații și informatică) la nivelul forțelor de generare și regenerare;
- Creșterea contribuției cu forțe la Forța de Răspuns NATO și pentru Uniunea Europeană;
- Evaluarea sistemică și structurală a domeniilor principale ale procesului de integrare operațională a Armatei în cadrul NATO și Uniunii Europene și fundamentarea deciziilor de corecție și îmbunătățire a politicilor, proceselor și programelor în derulare;
- Participarea la activitățile Echipelor Integrate de Dezvoltare și Echipelor de Proiect organizate sub egida Agenției Europene de Apărare (European Defence Agency – EDA), în funcție de interesele naționale și de planurile și programele elaborate la nivelul Ministerului Apărării.

III. Etapa integrării depline în NATO și Uniunea Europeană (2016-2025). În această etapă vor fi îndeplinite obiectivele pe termen lung ale procesului de transformare:

- Concentrarea eforturilor și resurselor financiare și umane în vederea realizării tuturor capabilităților prevăzute în Obiectivele Forței și îndeplinirii responsabilităților în cadrul NATO și Uniunii Europene;
- Continuarea modernizării înzestrării cu echipamente noi și realizarea interoperabilității și interschimbabilității depline cu armatele țărilor membre NATO și ale Uniunii Europene;

- Crearea condițiilor pentru dispunerea marilor unități și unități în cazărmi cu facilități complete pentru asistență socială, cazare, dispunerea echipamentelor militare și instrucție;
- Concentrarea activităților de evaluare sistemică și structurală pe domeniul procesului de înzestrare și modernizare cu tehnică și echipamente.

Resursele financiare necesare realizării procesului de transformare vor fi asigurate din bugetul alocat Ministerului Apărării. Structurile abilitate din Ministerul Apărării vor urmări ca procentul din PIB alocat bugetului apărării să asigure îndeplinirea obiectivelor transformării.

CAPITOLUL 4

DOMENIILE DE TRANSFORMARE A ARMATEI ROMÂNIEI

Obiectivele transformării Armatei României vor trebui să fie îndeplinite prin implicarea tuturor factorilor decizionali, la nivel strategic, operativ și tactic și vor avea impact asupra tuturor domeniilor organismului militar. Prioritare vor fi primele două domenii, și anume asumarea și îndeplinirea obligațiilor față de NATO, precum și angajamentele față de Uniunea Europeană în domeniul securității și apărării, la realizarea cărora vor trebui să contribuie, în egală măsură, toate structurile își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Apărării.

Procesul de transformare într-un anumit domeniu se va corela și sincroniza, pe etape, cu procesul de transformare din celelalte domenii, astfel încât interdependența realizată să asigure coerență procesului de transformare, în ansamblul său. Principiul de acțiune trebuie să se bazeze pe concentrarea eforturilor pentru îndeplinirea obiectivelor specifice pentru fiecare domeniu și pentru fiecare etapă în parte. Fazele de implementare a fiecărui obiectiv vor avea, în principal, următorul parcurs: elaborarea conceptelor, elaborarea cadrului normativ care să asigure punerea în aplicare a acestora, experimentarea, implementarea propriu-zisă, precum și adaptarea continuă a conceptelor la elementele de noutate ce apar.

Prima etapă a procesului de transformare, etapa finalizării restructurărilor de bază (2005-2007) se va caracteriza prin parcurgerea primelor două faze de implementare a oricărui din cele 15 obiective. În etapa a doua, etapa integrării operaționale în NATO și Uniunea Europeană (2008-2015), se vor experimenta conceptele, pe baza noilor reglementări și se va iniția procesul de implementare. Astfel, în ce-a de-a treia etapă, etapa integrării depline (2016-2025), în toate domeniile să se acționeze pentru adaptarea permanentă a conceptelor la elementele de noutate.

4.1 Transformarea în domeniul *Managementului resurselor de apărare*

Optimizarea managementului resurselor pentru apărare reprezintă obiectivul general al transformării în acest domeniu.

4.1.1 Transformarea în domeniul managementului planificării integrate a apărării

Pe termen scurt (2007), se va finaliza perfecționarea mecanismelor de planificare integrată a apărării, ca atribut și componentă esențială a controlului civil în armată, prin definitivarea responsabilităților structurilor implicate în domeniile planificării apărării și prin integrarea în sistemul de planificare, programare, bugetare și evaluare a tuturor domeniilor de planificare a apărării.

Totodată, se va urmări optimizarea sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare în Ministerul Apărării, prin perfecționarea capacității de estimare a costurilor, îmbunătățirea

sistemului de indicatori sintetici utilizați în programele majore ale Ministerului Apărării și prin îmbunătățirea instrumentelor de raportare folosite în cadrul sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare în Ministerul Apărării.

Pe termen mediu (2008-2015), se va urmări îmbunătățirea capacității de reacție a sistemului de planificare a apărării, pentru a furniza, în timp scurt, variante de soluționare, care să sprijine procesul decizional, la apariția unor solicitări suplimentare, neplanificate sau a unor constrângeri bugetare.

De asemenea, se va urmări optimizarea sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare în Ministerul Apărării, precum și informatizarea sistemului de management al resurselor pentru apărare, prin interconectarea categoriilor de forțe ale armatei și a structurilor centrale ale Ministerului Apărării cu responsabilitate în domeniu, la o bază de date unică.

Pe termen lung (2016-2025), obiectivul urmărit va fi informatizarea completă a sistemului de management al resurselor pentru apărare, prin interconectarea structurilor până la nivel batalion (inclusiv) la o bază de date unică, cu posibilitate de informare și analiză în timp real.

4.1.2 Transformarea în domeniul *Resurse umane*

Scopul fundamental al procesului de transformare în domeniul resurselor umane îl constituie realizarea unui management performant al resurselor umane profesionalizate ale apărării, în acord cu nevoile procesului de restructurare, reducere și operaționalizare ale structurilor armatei, în scopul asigurării interoperabilității în acest domeniu cu armatele statelor membre NATO și UE.

Obiectivul general al Armatei României în domeniul resurselor umane îl reprezintă dezvoltarea unui sistem modern de management al acestora, capabil să asigure menținerea competitivității instituției militare pe piața forței de muncă, creșterea gradului de adecvare a calității personalului la misiunile specifice, amplificarea capacității de reacție sistemică la solicitările mediului de securitate și economico-social.

Procesul de transformare în domeniul resurselor umane va urmări îndeplinirea următoarelor obiective specifice:

- a) Restructurarea efectivelor pe categorii de personal;
- b) Modernizarea managementului resurselor umane în Armata României;
- c) Remodelarea învățământului militar.

Abordările privind resursele umane ale apărării vizează, pe etape, următoarele direcții de acțiune:

a) Pentru a ajunge la un total al efectivelor de 90.000, din care 75.000 militari și 15.000 civili, se va continua procesul de reducere și restructurare a personalului, astfel încât în perioada 01.03.2007- 31.12.2009, numărul de ofițeri să se reducă de la 14.252 la 11.250, numărul de maiștri militari și subofițeri să crească de la 22.954 la 25.500, numărul de gradați și voluntari să crească de la 29.292 la 38.250, iar numărul de civili să se reducă de la 17.451 la 15.000. În aceste efective nu este inclus, potrivit legii 346/2006 de organizare și funcționare a Ministerului Apărării, personalul din domeniul sănătate de pe statele anexe M și cel aflat în pregătire în instituțiile de învățământ.

b) În domeniul modernizării managementului resurselor umane, până la 31.12. 2007, eforturile se vor concentra asupra procesului de modernizare a cadrului instituțional al managementului resurselor umane. În etapa a doua (2008-2015), pe baza noului cadru instituțional creat, se va asigura atragerea și generarea resurselor umane cu potențial ridicat pentru profesia militară, utilizarea eficientă și dezvoltarea în sistemul militar a resurselor umane performante, precum și dezvoltarea asistenței personalului la tranziția spre societatea civilă și îmbunătățirea sprijinului post-

carieră. În cea de-a treia etapă (2016-2025), se va urmări perfecționarea continuă a cadrului instituțional, care să asigure instrumentele de atragere constantă și menținere în sistemul militar a resurselor umane performante.

c) Întregul proces de transformare și remodelare a învățământului militar are ca obiective realizarea unui sistem suplu, eficient și economic, în acord cu necesarul de formare și dezvoltare profesională a personalului Armatei precum și compatibilizarea deplină a învățământului militar românesc cu învățământul național și cu cel din spațiul euroatlantic, concomitent cu promovarea și dezvoltarea valorilor și tradițiilor Armatei României. Acesta va asigura diminuarea consumului de resurse prin reducerea numărului de instituții de învățământ și redimensionarea celor care vor rămâne, realizarea unui management unitar al sistemului învățământului militar, care să asigure aplicarea legislației naționale și a actelor normative specifice. De asemenea, în acest domeniu se va urmări stabilirea și îndeplinirea cerințelor de instruire conform nevoilor operaționale ale armatei și se va acționa pentru extinderea formării ofițerilor și a unor specialiști necesari armatei, pe filiera indirectă.

Până la finele anului 2007, se va urmări stabilirea necesarului de formare și dezvoltare profesională a personalului armatei pe termen lung precum și adoptarea indicatorilor utilizați de sistemul național de învățământ privind calitatea și performanța învățământului.

În etapa a doua, obiectivele principale vor fi reorganizarea structurală a instituțiilor militare de învățământ corespunzător cerințelor impuse de viitoarea structură și dotare a armatei și crearea unui sistem unitar cu atribuții și competențe în conducerea unitară și bugetarea învățământului militar, dezvoltarea și modernizarea bazei tehnico-materiale a învățământului, cu accent pe informatizarea și implementarea învățământului la distanță precum și implementarea unor specializări care să corespundă nevoilor actuale de instruire a ofițerilor în domeniul tehnico – ingineresc.

În perioada 2016-2025, obiectivele de bază vor fi definitivarea și implementarea prevederilor publicațiilor, standardelor și cerințelor NATO privind organizarea și desfășurarea învățământului, alinierea procesului de formare și dezvoltare profesională a personalului militar, cu cel practicat în țările membre NATO, dezvoltarea învățământului distribuit la distanță precum și eficientizarea fluxului informațional și a cooperării între instituțiile militare de învățământ.

4.1.3 Transformarea în domeniul *Creșterii calității vieții personalului*

Obiectivul general îl constituie asigurarea unui nivel al calității vieții personalului Armatei României similar cu cel existent în alte armate ale statelor membre NATO, .

În domeniul creșterii calității vieții personalului, în prima etapă, efortul se va concentra pe crearea cadrului normativ pentru asigurarea unor condiții optime de muncă și instruire, pe îmbunătățirea condițiilor de locuit, pe recuperarea, recreerea și refacerea fizică și psihică a personalului care a participat la misiuni în afara teritoriului național, precum și pentru sprijinul familiilor acestuia.

În etapele următoare se va urmări punerea în aplicare a cadrului normativ creat în prima etapă. Prin aceasta se va asigura dezvoltarea și consolidarea unei calități a vieții personalului militar care să ofere atât atractivitate materială cât și posibilitatea de a avea performanțe și satisfacții profesionale. Principalele pârghii de implementare vor viza proiectarea unui sistem de salarizare după standarde NATO, în vederea creșterii atractivității profesiei și dezvoltării sistemului motivării profesionale precum și îmbunătățirea condițiilor de locuit prin facilitarea accesului la credite pentru construirea de locuințe și asigurarea unei indemnizații pentru chirie. De asemenea, se vor intensifica

măsurile privind îmbunătățirea asistenței medicale acordată personalului Armatei României și familiilor acestuia și de îmbunătățire a climatului organizațional în armată.

4.1.4 Transformarea în domeniul *managementului financiar-contabil*

Transformarea în acest domeniu vizează **crearea unui sistem financiar-contabil** capabil să asigure și să utilizeze, în volumul cerut și la momentul oportun, resursele financiare aferente desfășurării acțiunilor militare, precum și informațiile contabile și financiare necesare comandanților pentru luarea deciziilor.

Competențele și dimensiunea structurilor financiare vor fi stabilite în raport cu prevederile legale referitoare la activitatea financiar-contabilă, eșalonul pe care îl deservește, precum și locul și tipul acțiunilor militare, în scopul de a permite forțelor să dobândească și să mențină capabilitățile, în țară și în alte regiuni ale lumii, asigurând sprijinul financiar efectiv al tuturor entităților militare.

Structurile financiare vor adapta toate componentele activității financiar-contabile la cerințele și ritmul impus de acțiunile militare.

Obiective cu caracter permanent:

- realizarea unui sistem de management financiar-contabil flexibil, adaptabil la schimbările legislative și structurale, capabil să asigure gestionarea legală și eficientă a patrimoniului aflat în administrarea unităților Ministerului Apărării;
- implementarea unui sistem de planificare financiară riguros, care să permită execuția ritmică și echilibrată a bugetului;
- finanțarea unor programe suplimentare, ușor de realizat și evaluat, care să permită utilizarea cu prioritate a fondurilor pentru îndeplinirea obiectivelor forței și a capabilităților planificate;
- dezvoltarea unui sistem contabil care să asigure informațiile necesare analizării modului de realizare a obiectivelor și indicatorilor, precum și a costurilor asociate programelor aprobate ;
- modernizarea și perfecționarea sistemului de raportare a execuției bugetare în vederea creșterii transparenței cheltuielilor publice și a respectării principiului trasabilității utilizării banului public;
- creșterea răspunderii ordonatorilor de credite și a șefilor compartimentelor financiar-contabile în gestionarea fondurilor și a patrimoniului.

Obiective pe termen scurt - 2007:

- creșterea rolului bugetului ca instrument de bază al analizei, controlului și al asigurării echilibrului financiar în organizarea și desfășurarea activităților;
- creșterea operativității în asigurarea financiară a misiunilor și reprezentanțelor permanente, prin efectuarea tuturor operațiunilor de decontări și a operațiunilor valutare la nivelul ordonatorului principal de credite;
- creșterea rolului controlului financiar, intern și preventiv;
- continuarea procesului de modernizare a sistemului de salarizare a personalului și a procesului de recalculare a pensiilor;
- dezvoltarea informatizării operațiunilor și componentelor activității financiar-contabile.

Obiective pe termen mediu 2008 -2015:

- remodelarea sistemului de salarizare;
- reorganizarea sistemului de gestiune a patrimoniului;

- transferarea unor atribuții și activități privind plata salariilor și efectuarea decontărilor, de la ordonatorii de credite terțiari către ordonatorii de credite superiori;
- finalizarea informatizării operațiunilor și componentelor activității financiar-contabile;
- adaptarea organizatorică a structurilor financiar-contabile, la noile cerințe operaționale.

Obiective pe termen lung 2016 - 2025:

- finalizarea procesului de transferare a unor atribuții și activități, privind plata salariilor și efectuarea decontărilor, de la ordonatorii de credite secundari la ordonatorul principal de credite;
- redimensionarea structurilor financiar-contabile.

4.2. Transformarea în domeniul *Informații pentru apărare*

Scopul determinant al activității de informații pentru apărare este și va rămâne **realizarea superiorității informaționale**, prin obținerea, prelucrarea și furnizarea de produse finite de informații (*intelligence*), către autoritățile decizionale naționale, aliate și parteneri.

Pentru a contribui eficient la realizarea superiorității decizionale, se vor perfecționa și dezvolta capacitățile necesare pentru îndeplinirea cerințelor impuse de războiul bazat pe rețea și operațiile bazate pe efecte, asigurarea unui suport informațional strategic oportun, omnipotent, omnidirecțional, continuu, specializat și realist.

Activitatea în domeniu se va concentra asupra obiectivului privind *Remodelarea structurală și acțională a sistemului informațiilor pentru apărare*, urmărindu-se corelarea și cu celelalte obiective, îndeosebi cu cele referitor la remodelarea structurii de comandă și control și cu informatizarea Armatei României. În prima etapă se va pune accent pe realizarea unui sistem al informațiilor pentru apărare, respectiv a unor structuri de informații, contrainformații și securitate militară flexibile și modulare apte să răspundă cerințelor naționale de securitate și integrate în procesul de planificare operațională al NATO și UE.

În etapa a doua, pe baza sistemului de informații creat, efortul se va canaliza în direcția dezvoltării schimbului de informații („intelligence sharing”) în timp real la nivel național și aliat, având la bază un sistem viabil de furnizare de informații credibile, oportune și relevante. De asemenea, va începe procesul de implementarea a unor proceduri și arhitecturi standardizate, bazate pe strategii și doctrine comune.

În etapa 2015-2025, în domeniul informațiilor pentru apărare se va acționa pentru dezvoltarea structurilor de sprijin de informații, având capacități de HUMINT, IMINT și SIGINT puse la dispoziție în comun, precum și prin fuziunea capacităților de colectare și analiză. În această etapă, trebuie să se atingă stadiul ca produsele finite să transceadă actualele nivele militare (tactic, operațional și strategic) și constrângerilor impuse de specificul organismului militar sau de dezvoltarea capacităților specifice războiului electronic.

4.3 Transformarea în domeniul *Operațiilor*

Războiul viitorului se va cantona, preponderent, în sfera politico-economică. Scopul general al acestuia va viza proiecte economice majore, precum: gestionarea resurselor strategice, a căilor de acces și piețelor de desfacere a acestora; accesul restrictiv la tehnologiile avansate; controlul politico-militar asupra unor “zone fierbinți” etc.

Prin îmbinarea agresiunilor clasice cu cele economice, culturale, psihologice, religioase, informatice, electronice, simbolice și imagologice se va urmări influențarea și stăpânirea adversarului sub toate aspectele.

Acesta va purta amprenta specifică societății informaționale și va fi caracterizat prin:

- înlocuirea armatelor de masă cu armate profesionalizate, înzestrate cu mijloace performante și inteligente;
- adversarul va fi anihilat prin acțiuni indirecte de control și supraveghere, prin dominarea confruntării în sfera conducerii, prin “dirijarea” algoritmică a acțiunilor acestuia;
- organele de decizie și de planificare a războiului vor avea o compunere preponderent politico-militară și vor acționa de la mare distanță;
- confruntarea informațională, bazată pe mijloace tehnice adecvate, va fi dominantă conflictului armat și va deveni un adevărat factor de putere.

Armata României va participa în cadrul Alianței și Uniunii Europene la răspunsurile pe care aceasta va trebui să le dea provocărilor împotriva intereselor de securitate, în interiorul sau în afara zonei euro-atlantice, precum și la soluționarea unor conflicte care impun executarea de operații de mică sau mare intensitate. Aceasta, va opera într-un mediu multinațional, împreună cu forțele celorlalte țări membre ale Alianței și Uniunii Europene sau coaliții ad-hoc, în strânsă cooperare cu organizații naționale, internaționale, guvernamentale și non-guvernamentale. Viitoarele operații, în care componentele informaționale, economice, sociale, juridice și diplomatice vor avea un rol determinant, trebuie abordate într-un mod unitar și coordonat.

În context aliat, se urmărește punerea unui accent deosebit pe identificarea misiunilor probabile, adaptarea rapidă la cerințele operaționale prezente și viitoare și pregătirea pentru desfășurarea celor mai solicitante operații. Operațiile militare viitoare vor avea loc mai frecvent, în intervale de timp mai scurte și vor necesita probabil să fie inițiate și desfășurate concomitent, urmând să fie susținute pentru o perioadă lungă de timp.

Accentul în operațiile militare va fi pus pe creșterea aplicării integrate a tuturor instrumentelor de putere, atât militare, cât și nemilitare pentru a crea efectele planificate care să ducă la realizarea scopului propus. Forțele și capacitățile trebuie să fie apte să abordeze o metodă de acțiune coordonată și concertată politic, militar, civil, economic și științific între organizațiile guvernamentale și neguvernamentale. Forțele și capacitățile viitoare trebuie să facă față riscurilor/amenințărilor aflate în continuă schimbare, precum și noilor provocări.

Prioritare vor fi integrarea și caracterul întrunit, ca opus față de capacitățile ce le poate oferi o singură categorie de forțe. Aceasta va permite desfășurarea unor forțe adaptate pentru misiune, oportun, oriunde este nevoie de ele și care să ducă operații continue atât timp cât este necesar, sprijinite de un sistem logistic integrat.

Planificarea și executarea viitoarelor operații vor necesita creșterea rolului abordării întrinite și multilaterale. Va spori coordonarea între toate componentele de forțe întrinite și implicarea mai mare a organizațiilor guvernamentale și non-guvernamentale în cadrul efortului multilateral al operațiilor.

Viitoarele operații vor fi mai complexe și multidimensionale, iar forțele vor trebui să se adapteze cu rapiditate la schimbările operaționale, de la lupta de mare intensitate la operații de pace și stabilitate.

Abordarea operațiilor în cadru multinațional va permite acoperirea unor deficiențe în capacități, prin găsirea unor mijloace de integrare a unor forțe mai puțin dezvoltate tehnologic.

Dezvoltarea sistemelor informaționale, instrumentelor de supraveghere și avertizare, echipamentelor militare ultraperformante inclusiv a celor spațiale, vor permite ca operațiile militare să fie planificate și executate într-un ritm mai rapid. Tehnologia va fi unul dintre multiplicatorii de putere a forțelor. Colectarea, manipularea și transmiterea informațiilor prin rețea, va permite utilizatorilor să se bazeze pe sisteme robuste de comandă și control ceea ce va conduce la

schimbări în structura organizațională a unităților de comandă, formațiunilor și comandamentelor și la reconfigurarea cu rapiditate a structurii de forțe astfel încât să se creeze un efect hotărâtor la momentul oportun.

Operațiile militare vor trebui să fie desfășurate pe o bază legală solidă și să se bucure de acceptul comunității internaționale. Coordonarea și cooperarea strânsă dintre organismele naționale și internaționale în toate fazele operațiilor vor fi extrem de importante.

Obiectivele comune de stabilitate și pace vor fi realizate prin creșterea folosirii eficiente a pârgurilor economice, civile, militare și politice ale fiecărei organizații. Angajarea forțelor militare în activități post – conflict în scopul sprijinirii, reconcilierii, reconstrucției și stabilizării va face parte integrantă din abordarea strategică.

Tranziția de la operațiile de luptă spre operații post-conflict va avea ca efect schimbări esențiale în domeniul planificării, doctrinelor și instrucției.

Pentru a accelera impactul strategic și operativ, operațiile trebuie să fie:

- a) coerente și întrunite;
- b) pe bază de efect;
- c) agile/active;
- d) integrate complet- între funcțiile de operații și cele logistice.

Procesul de transformare militară urmărește **îndeplinirea cerințelor impuse de războiul bazat pe rețea și operații bazate pe efecte.**

Războiul bazat pe rețea presupune realizarea superiorității informaționale. El reprezintă modalitatea de a genera putere prin concentrarea într-o rețea informațională a senzorilor, decidenților și executanților în scopul gestionării teatrului de operații, scurtării lanțului de decizie, accelerării ritmului operațiilor, intensificării efectelor letale, realizării protecției și obținerii efectelor planificate.

Operațiile bazate pe efecte, la nivel strategic, presupun folosirea capacităților militare în concordanță cu toate instrumentele de putere. La nivel operativ și tactic, implică combinarea selectivă a mijloacelor letale și non-letale, a celor cinetice și non-cinetice, pentru a crea acele efecte planificate care contribuie la îndeplinirea obiectivelor campaniei.

Executarea unor asemenea operații va necesita capacități care să permită: **superioritatea în luarea deciziilor, obținerea de efecte coerente, creșterea gradului de întrebuițare al forțelor, dislocarea și susținerea.**

4.4 Transformarea în domeniul *Conducerii*

Conducerea militară în Armata României se organizează și se exercită la nivelurile de responsabilitate **strategic, operativ și tactic**, în domeniile **administrativ și operațional** de către structurile stabilite conform legii. Conducerea militară a Armatei României se integrează în sistemul general de conducere al apărării realizat de autoritățile abilitate ale statului în baza Constituției și legislației în vigoare și se interrelaționează cu celelalte instituții publice cu atribuții în domeniul apărării și cu organizațiile internaționale cu rol în domeniul securității și apărării la care România este parte.

Conducerea operațională reprezintă ansamblul activităților și măsurilor care vizează planificarea, organizarea și conducerea acțiunilor militare, la pace, în situații de criză și la război, în concordanță cu normele de drept interne și internaționale în vigoare, legile luptei armate, procedurile și standardele operaționale stabilite. Conducerea operațională se materializează în exercitarea **comenzii și controlului** asupra structurii de forțe din subordine.

Comanda reprezintă autoritatea și responsabilitatea cu care un comandant este investit în

mod legal pentru a o exercita asupra unei structuri militare. Comanda include autoritatea pentru utilizarea tuturor resurselor puse la dispoziție, planificarea, conducerea și coordonarea utilizării forțelor alocate în scopul îndeplinirii unei misiuni. Comanda se exercită de către **comandantul** numit potrivit prevederilor legale.

Controlul este reflectarea autorității exercitate de către comandant, reprezentând procesul prin care acesta, ajutat de statul major, organizează, direcționează și coordonează activitatea forțelor alocate pentru implementarea deciziilor.

Conducerea **operațională**, la **nivel strategic**, se exercită pe timp de **pace**, în situații de **criză** și la **război**, de către șeful Statului Major General (SMG).

Transformarea în domeniul conducerii, comenzii și controlului se va realiza prin remodelarea structurii de conducere, comandă și control existente în scopul optimizării actului decizional-acțional.

În acest sens, structura de comandă și control a Armatei României va trebui să asigure o conducere eficientă a forțelor pe timp de pace, adaptarea cu ușurință a sistemului de conducere în situații de criză, la război sau pentru rezolvarea misiunilor în caz de urgențe civile, aplicabilă atât pentru conducerea forțelor în misiuni de apărare națională, pe timp limitat, cât și pentru conectarea la un comandament aliat pe teritoriul național sau în afara acestuia, realizarea planificării, organizării, execuției și controlului într-un sistem integrat, logic și coerent.

Remodelarea structurilor de conducere, comandă și control se va realiza în concordanță cu evoluția structurii de forțe. Până la sfârșitul anului 2007 se va definitiva cadrul normativ care să reglementeze conducerea, comanda și controlul în Armata României, organizarea și funcționarea structurii de comandă la nivel strategic, organizarea sistemului integrat al punctelor de comandă pentru dispunerea elementelor de conducere strategică precum și organizarea și funcționarea comandamentului operațional întrunit.

În etapa a doua, în perioada 2008-2015, procesul de transformare va urmări antrenarea și realizarea capacității operaționale finale pentru structura de comandă la nivel strategic, pe timp de pace în 2008, iar pentru situații de criză și la război, în 2009. De asemenea, se va constitui și va intra în funcțiune un comandament operațional întrunit și se va finaliza sistemului integrat al punctelor de comandă pentru dispunerea elementelor de conducere strategică. În aceeași perioadă, se va constitui Comandamentul Operațiilor Speciale și se vor realiza punctele de comandă pentru comandamentele operaționale și comandamentele de mari unități și unități din compunerea structurii de forțe a Armatei României, conform concepțiilor de conducere, comandă și control ale fiecărei categorii de forțe armate.

În etapa a treia, 2016-2025 se va acționa pentru îmbunătățirea continuă a echipamentelor care compun subsistemul de informații militare și subsistemul de comunicații și informatică al comandamentelor de la toate eșaloanele.

4.5 Transformarea în domeniul *Evaluării sistemice și structurale*.

Evaluarea sistemică și structurală va urmări identificarea stării și evoluției parametrilor planificați ai procesului de transformare și va furniza datele și informațiile necesare fundamentării deciziilor de corecție.

În acest domeniu, transformarea structurii destinată pentru planificare, executare și finalizarea activităților de evaluare sistemică și structurală vizează, pe parcursul celor trei etape ale transformării, realizarea următoarelor **cerințe generale**:

- determinarea corectitudinii implementării politicilor și derulării planurilor și programelor inițiate în cadrul principalelor domenii de activitate ale sistemului militar,

în directă conexiune cu direcțiile prioritare de acțiune stabilite prin Strategia de Transformare a Armatei României, în scopul identificării eventualelor disfuncții / devieri de la parametrii planificați / previzionați, stabilirii cauzelor și promovării soluțiilor / recomandărilor de remediere necesare conducerii instituției militare;

- realizarea unei structuri de evaluare sistemică și structurală modernă, eficientă, credibilă, specializată multidisciplinar;
- amplificarea rolului de catalizator al derulării ciclului: decizie-planificare-execuție-evaluare-corecție.

Constituirea structurii de evaluare sistemică și structurală vizează realizarea unei entități moderne, profesionalizate, cu un grad sporit de adaptabilitate, eficientă, structură expert multidisciplinară, prin care ministrul apărării să își exercite atribuțiile de evaluare a activităților specifice organismului militar, ale cărei rezultate să-i dezvolte suportul de date și informații necesar fundamentării deciziilor și care să gestioneze planificarea și desfășurarea tuturor activităților de inspecții din Armata României.

Noua structură, concomitent cu realizarea sarcinilor pe linia transformării proprii, în planurile conceptual, organizațional și acțional, va planifica, organiza și desfășura activități specifice misiunii în sprijinul atingerii obiectivelor procesului de transformare a armatei pe termen scurt, mediu și lung și va trebui să fie în măsură să asigure:

- **conceptual:** adaptarea și îmbunătățirea cadrului normativ și metodologic privind planificarea, organizarea, desfășurarea și finalizarea evaluărilor, în concordanță cu procesul și etapele de transformare a Armatei României;
- **organizațional:** crearea unei structuri moderne, capabile să se adapteze la procesul transformării armatei, eficientă, credibilă și racordată la instituțiile similare din celelalte armate ale statelor membre NATO;
- **acțional:** înaltă specializare, având posibilitatea de expertiză multidisciplinară în evaluarea sistemică și structurală a domeniilor specifice instituției militare.

Pentru implementarea misiunii ce îi revine, noua structură de evaluare va acționa pentru realizarea următoarelor **cerințe specifice:**

- restructurarea și operaționalizarea noului mecanism de evaluare sistemică și structurală prin fuziunea structurilor cu atribuții și responsabilități în domeniu;
- elaborarea și implementarea unui nou cadru normativ care va reglementa activitatea noii structuri de evaluare sistemică și structurală potrivit locului, rolului, misiunii și domeniilor de competență conferite prin lege;
- configurarea și implementarea unui sistem modern de pregătire specifică și de atestare a ofițerilor evaluatori (sau evaluatorilor), compatibil cu cele similare din armatele celorlalte state membre NATO;
- adoptarea unor proceduri și aplicații informatice care să conducă la îmbunătățirea procesului de culegere, stocare, procesare și interpretare a datelor și informațiilor de stare a organismului militar.

4.6 Transformarea în domeniul *Comunicații și informatică*

Procesul de transformare în acest domeniu se va concentra asupra realizării sistemului C4I2SR și informatizării armatei României și, în același timp se va corela și va sprijini îndeplinirea obiectivelor referitoare la remodelarea structurii de comandă și control și a structurii de forțe. De asemenea, sistemul va facilita realizarea unei infrastructuri de rețea și informaționale care să asigure o nouă abordare a managementului informațiilor, pornind de la o arhitectură globală,

orientată spre servicii performante, în toate domeniile de utilizare (operațional, administrativ, logistic, medical, etc).

În prima etapă, pe timpul finalizării structurilor de bază (2005-2007) efortul se va direcționa asupra realizării cerințelor de interoperabilitate în domeniu, la nivelul structurilor dislocabile care se operaționalizează. În aceeași perioadă, se vor definitiva bazele conceptuale ale obiectivelor referitoare la sistemele C4ISR, precum și la realizarea infrastructurii necesare noii arhitecturi de comandă și control din Armata României. Până la sfârșitul acestei perioade se va urmări și îndeplinirea obiectivelor pe termen scurt, referitoare procesul de transformare, reorganizare și resubordonare a unităților care au ca specific de activitate domeniul Comunicații și Informatică.

Pe parcursul etapei integrării operaționale în NATO (2008-2015) va continua asigurarea nivelului de interoperabilitate din punctul de vedere al domeniului, în mod gradual, la nivelul structurilor care au ca date țintă în această perioadă. În anii 2008 și 2009, atenția se va concentra pe realizarea capacităților specifice la nivelul comandamentului diviziei dislocabile și ale structurilor din compunerea acesteia. De asemenea, se va declanșa și derula procesul de implementare a conceptelor în domeniu, elaborate și fundamentate în etapa anterioară. În același timp, se va intensifica procesul de realizare a sistemului de comunicații și informatică integrat al Ministerului Apărării care va asigura suportul necesar pentru exercitarea comenzii și controlului la toate nivelurile, în țară și în teatrele de operații, precum și suportul necesar proceselor de planificare și de management al spațiului de luptă. Acesta va facilita interconectarea cu sistemele similare ale NATO, ale țărilor membre NATO și Uniunii Europene, pentru îndeplinirea angajamentelor asumate.

Pe termen lung, în perioada 2015-2025, în cadrul etapei integrării depline în NATO și Uniunea Europeană, obiectivul pe termen lung îl constituie interconectarea sistemului de comunicații și informatică propriu cu cele ale altor entități administrative și operaționale la nivel național cu responsabilități în domeniu, pentru sincronizarea cu cerințele transformării NATO în domeniu, prevăzute în conceptul de *Capabilități facilitate de rețea*. În aceeași perioadă, se vor implementa cerințele de interoperabilitate în domeniu la nivelul tuturor structurilor, indiferent de destinația acestora.

4.7 Transformarea în domeniul *Înzestrării*

În procesul de transformare a capacităților Armatei României, înzestrarea reprezintă elementul dinamic care antrenează resurse umane, tehnico-economice și financiare substanțiale.

Obiectivul de bază în domeniul modernizării și înzestrării armatei îl va constitui achiziționarea, în corelare cu resursele puse la dispoziție, a sistemelor de echipamente militare care înglobează tehnologii moderne adecvate, în scopul satisfacerii, în conformitate cu cerințele fiecărei etape, a cerințelor categoriilor de forțe ale armatei și asigurării interoperabilității cu forțele NATO.

Îndeplinirea **obiectivului de bază** se va realiza succesiv, ponderea majoră a achizițiilor și înzestrării cu echipamente noi urmând a se realiza în „**Etapă integrării depline în NATO și Uniunea Europeană**”.

4.8 Transformarea în domeniul *Doctrină și instruire*

În domeniul doctrinelor se va urmări, încă din prima etapă, stabilirea unui cadru general, eficient și flexibil, care va oferi condițiile necesare pentru realizarea gândirii unitare și a modului de acțiune integrat în domeniile conceptelor militare, a limbajului operațional și a procedurilor de planificare și desfășurare a operațiilor militare. Acesta se va dezvolta și moderniza permanent, pe baza celor mai noi cerințe și standarde în domeniu.

În domeniul instruirii forțelor se vor avea în vedere adaptarea întregului proces de instruire la cel aplicat în cadrul celorlalte armate ale statelor membre NATO, realizarea capacităților operaționale a forțelor în funcție de resursele la dispoziție și nivelul de instruire de la care se pornește.

Învățământul militar va urma aceleași etape de transformare/ remodelare pe care le va parcurge învățământul național. În cadrul fiecărei etape vor fi identificate nevoile reale de formare și dezvoltare profesională a resursei umane, pe categorii de personal, potrivit politicilor naționale, ale NATO și ale Uniunii Europene, în domeniu.

Instrucția va avea un caracter predominant practic-aplicativ și va urmări, în principal, realizarea/menținerea capacității operaționale a structurilor militare dislocabile, precum și a celor de generare-regenerare, necesare îndeplinirii misiunilor stabilite prin planurile de operații.

Exercițiile vor urmări dezvoltarea deprinderilor colective ale structurilor de comandă și ale celor acționale, precum și evaluarea capacității operaționale a acestora înaintea introducerii în teatrele de operații.

4.9 Transformarea în domeniul *Logistică*

Cerința fundamentală a transformării în acest domeniu o constituie **crearea unui sistem logistic integrat cu o mare mobilitate**, care să asigure logistica necesară în locul și volumul cerut, la momentul oportun.

Transformarea în acest domeniu vizează mobilitate în acordarea sprijinului logistic pentru structurile operaționalizate sau în curs de operaționalizare, precum și responsabilitate ierarhică pentru structurile destinate forțelor de generare și regenerare și a celorlalte forțe.

Structurile de logistică din compunerea forțelor operaționalizate sau în curs de operaționalizare, precum și a celor destinate sprijinului logistic al acestor structuri vor fi organizate modular capabile să acorde sprijinul logistic în locul în care acesta este necesar, în volumul cerut și la momentul oportun. Dimensionarea acestor structuri va fi în raport cu specificul teatrului de operații și misiunii primite, astfel încât aceste să-și poată modifica configurarea, în vederea satisfacerii cerințelor de sprijin logistic.

Structurile de logistică din compunerea forțelor destinate generării și regenerării forțelor, precum și cele de la nivel strategic și operativ vor fi organizate pe domeniile logisticii (aprovizionare, depozitare, transport, mentenanță, cartiruire sau de recuperare și refacere a forțelor).

Structurile de logistică vor adapta modul de realizare a sprijinului logistic al forțelor, cerințelor și ritmului impus de deciziile legate de acțiunile militare. Sistemul logistic al Armatei României va asigura condițiile tehnice, materiale și de viață necesare la pace, precum și desfășurării acțiunilor militare în locul, volumul și momentul oportun.

În prima etapă, până la sfârșitul anului 2007, se vor finaliza elementele conceptuale privind reorganizarea și remodelarea sistemului logistic întrunit al Armatei României, logistica la nivelul categoriilor de forțe ale Armatei României, a sistemului medical militar întrunit, la nivel operațional și tactic. De asemenea, se va perfecționa cadrul legislativ pentru implementarea acestor elemente conceptuale. Procesul va viza fluidizarea activității de achiziții, de executare a mentenanței pe niveluri de competență, de gestiune a patrimoniului, de valorificare a tehnicii, echipamentelor și materialelor atipice și excedentare, prin amendarea legislației actuale.

În perioada 2008-2015 eforturile în domeniul logistic se vor concentra asupra finalizării restructurării sistemului logistic la nivel strategic, operativ și tactic, în scopul integrării logisticii Armatei României în logistica NATO. Se va finaliza Sistemul Informatic Logistic al Armatei (SIL), se vor derula programele de achiziții de echipamente și tehnică militară, se vor realiza capacitățile de

transport strategic și se va dezvolta externalizarea unor servicii la nivelul tuturor structurilor. De asemenea, în această etapă se vor înființa magazinele militare.

Logistica categoriilor de forțe ale armatei va fi complementară la sistemul logistic întrunit. Se vor face delimitările necesare între structurile de comandă/execuție logistică mobile, necesare structurilor dislocabile, logistica de generare și regenerare, cu rol dublu (de logistică mobilă și logistică fixă) și logistica fixă necesară forțelor terestre, aeriene și navale precum și forțelor pentru operații speciale, la pace, în situații de criză și la război. Se vor dezvolta capacitățile de achiziții, depozitare, gestionare patrimoniu și valorificare.

Pe termen lung, până în anul 2025, se va continua menținerea și perfecționarea nivelului de interoperabilitate tehnică în domeniu, precum și îmbunătățirea continuă a condițiilor de muncă și viață a cadrelor militare și militarilor profesioniști.

Asistența medicală se va realiza pe două componente complementare: **asigurarea medicală operațională și asigurarea medicală staționară**. Asigurarea medicală operațională, ca funcțiune a logisticii de consum (operaționale), se va realiza prin facilitățile medicale de tratament ale marilor unități (ROL 2 și 3), precum și facilitățile medicale de tratament de la nivelul unităților (ROL 1), integrate în structurile logistice. Începând cu prima parte a etapei a doua, se vor pune bazele medicinei operaționale, odată cu achiziționarea primelor capacități ROL 2.

Asigurarea medicală staționară se va realiza în policlinicile și spitalele militare.

4.10 Transformarea în domeniul *Cercetării științifice*

Activitatea de cercetare științifică se va desfășura astfel încât să integreze continuu, în domeniul militar, profunde transformări la care este supusă societatea la nivel global. În acest domeniu se va urmări menținerea unei componente a cercetării științifice fundamentale, aplicative și pentru tehnologii militare, în subordinea Ministerului Apărării, ca cea mai importantă sursă de consultanță științifică a Armatei. În acest sens, se va avea în vedere creșterea treptată a ponderii fondurilor alocate cercetării, în concordanță cu bugetele alocate cercetării din țările NATO.

Cercetarea științifică în domeniul apărării se va efectua în unitățile de cercetare științifică și învățământ superior ale Ministerului Apărării, în colaborare cu unitățile de profil din rețeaua națională de cercetare științifică

Cercetarea științifică în domeniul apărării va urmări satisfacerea, în mod gradual în funcție de specificul fiecărei etape a Strategiei de Transformare a Armatei României, a nevoilor de cercetare ale beneficiarilor interni, în scopul realizării de echipamente militare care să răspundă exigențelor impuse de condițiile războiului modern. Îndeplinirea acestui scop vizează accelerarea asimilării tehnologice avansate și adaptarea la cerințele dezvoltării bazate pe cunoștințe, promovarea și aplicarea tehnologiilor noi în realizarea de tehnică de luptă interoperabilă la nivel NATO, precum și creșterea capacității științifice și tehnice și integrarea internațională a activităților de cercetare și a serviciilor științifice și tehnologice din domeniul apărării.

Începând cu anul 2016, cercetarea științifică va cunoaște noi valențe prin stimularea și susținerea participării unităților românești la programele internaționale de cercetare și tehnologice în domeniul apărării și securității coordonate de NATO și Uniunea Europeană, precum și prin stimularea dezvoltării și valorificării potențialului tehnologic și de inovare autohton. De asemenea, se vor intensifica eforturile pentru asigurarea unei consilieri eficiente în procesul elaborării nevoilor de cercetare și tehnologice în domeniul apărării și securității și pentru perfecționarea valorificării și diseminării informațiilor în domeniul cercetării și tehnologiei.

4.11 Transformarea în domeniul *Proprietății imobiliare și de infrastructură*

Cerința fundamentală a transformării în acest domeniu o reprezintă eficientizarea activităților specifice de asigurare a facilităților necesare forțelor conform etapelor de transformare parcurse de structurile din componerea armatei.

Până la sfârșitul anului 2007, elementele definitorii ale transformării în acest domeniu se referă la realizarea bazei de date informatizate pentru evidența tehnică și cadastral-juridică a proprietăților imobiliare și a elementelor de infrastructură, la armonizarea reglementărilor și normelor interne cu modificările ce se aduc legislației în domeniul imobiliar ca urmare a aderării la Uniunea Europeană, precum și la identificarea și definirea, în cooperare cu categoriile de forțe ale armatei, a proiectelor eligibile pentru a fi finanțate prin Programul de Investiții în Securitate al NATO (NSIP).

Îndeplinirea proiectelor din prima etapă a transformării va asigura condițiile favorabile ca în perioada 2008-2015 efortul să se redirecționeze din sfera creării cadrului legal în domeniu către procesul de implementare al acestuia. Astfel, în această perioadă, modernizarea și dezvoltarea infrastructurii, corespunzător exigențelor impuse de tehnica și echipamentele din înzestrarea armatei, crearea unor condiții atractive de instruire, antrenare, cazare și recuperare pentru personalul armatei vor constitui obiectivele prioritare ale acestei etape. Acest lucru va fi posibil și prin perfecționarea sistemului de valorificare, în folosul armatei, a imobilelor disponibilizate ca urmare a procesului de transformare.

În perioada 2016-2025 se va urmări continuarea procesului de realizare a condițiilor atractive de instruire, antrenare, cazare și recuperare a personalului armatei, în conformitate cu exigențele acestei etape în domeniul proprietății imobiliare și de infrastructură.

4.12 Transformarea în domeniul sistemului activităților de comunicare

La nivelul NATO, Diplomația Publică (tipul de activitate de relații publice practicat la nivelul Secretarului General și al structurilor subordonate acestuia – NAC, IS, IMS, etc) și Informarea publică (formulă adoptată la nivelul NATO ca organizație multinațională, practică la nivelul comenzilor militare, restul componentelor clasice de relații publice, inclusiv informarea internă, fiind realizate la nivel național) sunt supuse procesului general de transformare a Alianței.

Principalele obiective ale transformării în domeniul informării și relațiilor publice sunt creșterea sprijinului public pentru NATO, dezvoltarea capacității de desfășurare și susținere în teatrele de operații a structurilor de informare și relații publice (capabilități expediționare), creșterea efectelor acțiunilor de informare și relații publice prin coordonarea cu operațiile informaționale și îmbunătățirea sistemului doctrinar și de pregătire pe linie de specialitate.

Obiectivul general îl constituie realizarea unor structuri de informare și relații publice, flexibile, cu capabilități mobile/dislocabile, interoperabile cu structurile similare din NATO și având capacitatea de a desfășura operații mass-media la nivel întrunit.

În prima etapă, efortul se va concentra pe crearea cadrului normativ pentru realizarea deplină a interoperabilității doctrinare cu structurile similare din NATO și UE.

În etapa a II-a se va finaliza organizarea la nivelul DIRP a unui Grup Mobil de Informare Publică capabil să acționeze împreună cu structurile de informare și relații publice în cadrul operațiilor mass-media la nivel întrunit. Acest lucru va permite realizarea interoperabilității depline în domeniile doctrinar, tehnic și acțional cu structurile similare din NATO și UE.

Sistemul de pregătire a personalului din componerea structurilor/elementelor dislocabile pentru desfășurarea de operații mass-media va fi reorganizat pentru a permite implementarea noilor concepte operaționale și organizaționale.

Prin implementarea planurilor de informare internă în domeniul tuturor dimensiunilor transformării se va asigura fundamentul schimbării convingerilor, atitudinilor și valorilor de grup ce

vor susține procesul de transformare și misiunile din teatrele de operații.

În cadrul etapei a III-a se va menține nivelul atins la finalul etapei a II-a și adaptarea la evoluțiile viitoare din domeniul informării și relațiilor publice în cadrul NATO și UE.

La finalizarea procesului de transformare, Direcția Informare și Relații Publice și structurile subordonate vor constitui un sistem de informare și relații publice publice modern, flexibil, unitar, capabil să planifice și să desfășoare/participe la operații mass-media și acțiuni de informare și relații publice în sprijinul activităților și operațiilor desfășurate de Ministerul Apărării, de la lupta de mare intensitate la acțiuni militare de stabilitate.

Implementarea acestui obiectiv va permite:

a. Asigurarea integrării tuturor activităților de comunicare într-o concepție unitară, într-o manieră flexibilă și ușor adaptabilă la schimbările operaționale;

b. Prin informare internă schimbarea convingerilor, atitudinilor și valorilor de grup ca fundament al implementării transformării tehnologice;

c. Construirea capacităților pentru statuarea Armatei României, în rețeaua de comunicare națională, ca "nod de rețea principal" în generarea știrilor și informațiilor referitoare la securitatea națională și participarea la operații întrunită, multinaționale NATO, UE, ONU, ș.a.;

d. Includerea tuturor componentelor activității de comunicare - operații mass-media, activități de informare și relații publice - în ciclul de planificare și conducere al operațiilor întrunită;

e. Valorificarea reală a potențelor operațiilor mass-media în cadrul operațiilor întrunită, ca o componentă distinctă de operația informațională;

f. Implementarea noilor concepte operaționale generate de procesul de transformare a NATO;

g. Gestionarea coerentă a amenințărilor din domeniul imagologic și mediatic;

h. Crearea unor structuri flexibile și ușor adaptabile la schimbările operaționale, de la lupta de mare intensitate la acțiuni militare de stabilitate - Grupurile Mobile de Informare Publică care acționează împreună cu structurile de informare și relații publice în cadrul operațiilor mass-media la nivel întrunit;

i. Capabilitatea de a răspunde eficient la noul sistem informațional extins acum la nivel global, la noul ritm al transmiterii știrilor care pot determina schimbarea deciziilor strategice, câștigarea sau pierderea sprijinului opiniei publice, gestionarea situațiilor de criză.

CAPITOLUL 5

NIVELUL DE AMBIȚIE ȘI STRUCTURA DE FORȚE

5.1 Nivelul de ambiție

Armata României să fie în măsură să asigure simultan:

– **Apărarea teritoriului statului român** prin:

- răspuns militar la o agresiune armată;
- sprijinirea organelor administrației publice centrale și locale, pe timpul managementului situațiilor de criză, potrivit legii.

– **Îndeplinirea angajamentelor asumate față de NATO, UE, organizații regionale și coaliții**, prin:

- **implementarea Pachetului de Capabilități, conform Angajamentelor asumate la Praga** - participarea la Forța de Răspuns NATO;

- **participarea la Grupurile Tactice de Luptă ale UE;**
- **participarea la operații multinaționale;**
- **participarea la îndeplinirea Obiectivului Global 2010 al UE.**

Armata României va dispune de un pachet unic de forțe. Acesta va fi realizat prin **transformarea forței, care va viza:**

- **Organizarea** prin care se va asigura:
  - realizarea unui raport optim între unitățile luptătoare, de sprijin de luptă și de sprijin logistic;
  - proiectarea unei forțe modulare, letale, interschimbabile, compatibile, dislocabile și sustenabile;
  - baza pentru rotația forțelor;
  - constituirea de forțe corespunzătoare pentru misiuni speciale;
  - realizarea de capacități adecvate pentru extinderea forței – mobilizare, instruire, echipare etc.
- **Dotarea și înzestrarea;**
- **Instruirea** prin care se va asigura:
  - instituționalizarea unui sistem modern de instruire;
  - dezvoltarea unui sistem de evaluare a stării de operativitate.
- **Susținerea.**

Forțele Terestre

Până la anul 2015, Forțele Terestre vor fi în măsură să pună, anual, la dispoziția Alianței un pachet de forțe, a cărui mărime să asigure atât îndeplinirea angajamentelor față de Alianță cât și posibilitatea susținerii forțelor dislocate în teatrele de operații.

În etapa integrării operaționale în NATO și Uniunea Europeană (2008-2015) nivelul de ambiție constă în respectarea graficului anual de operaționalizare a structurilor dislocabile, astfel încât, către sfârșitul acestei perioade să fie realizate cerințele Alianței în ceea ce privește raportul între ponderea forțelor dislocabile și a totalului de forțe terestre, precum și între ponderea forțelor terestre dislocate sau pregătite pentru a fi dislocate și totalul forțelor terestre. De asemenea, în această perioadă se va definitiva procesul de realizare a structurilor de generare și regenerare, astfel încât acestea să asigure atât completarea structurilor dislocabile cât și îndeplinirea misiunilor ce le revin.

Forțele Aeriene

Nivelul de ambiție al Forțelor Aeriene se înscrie în cerințele nivelului de ambiție al Armatei României și se bazează pe forțele și capacitățile pe care Forțele Aeriene le pregătesc pentru a fi puse la dispoziția NATO și UE.

Obiectivul principal este realizarea unor Forțe Aeriene cu o structură modernă, complet profesionalizată, cu grad sporit de mobilitate, o forță eficientă, flexibilă, sustenabilă, aptă de luptă, adaptată misiunii dislocabilă la distanțe mari sau chiar la nivel global, care să poată răspunde rapid situațiilor de criză și să participe în operații întrunite și/sau multinaționale.

Forțele Aeriene se vor transforma dintr-o structură statică, cu elemente strict specializate, într-o forță puternică, bazată pe capacități și orientată pe efecte, cu potențial expediționar, cu viteză mare de reacție, în măsură să opereze în rețea, o forță integrată în ansamblul structurii de forțe întrunite, care să răspundă provocărilor viitoare ale mediului de securitate în continuă evoluție, să contribuie la realizarea securității naționale și să fie în măsură să participe la misiuni în cadrul Alianței, în conformitate cu angajamentele naționale.

Se va urmări cu prioritate integrarea structurilor și echipamentelor noi cu echipamentele și structurile existente, în scopul creerii unor capacități ameliorate considerabil în funcție de misiuni, de obiectivele și sarcinile viitoare, urmărindu-se menținerea celei mai bune eficiențe operaționale posibile, concomitent cu diversificarea modului de acțiune și a consolidării organizaționale în scopul asigurării unei capacități viabile și adecvate într-un viitor previzibil.

Forțele Aeriene vor constitui o forță cu un grad sporit de interoperabilitate, având capacități transformate radical, în măsură să realizeze un pachet de forțe multifuncționale care să răspundă unei game largi de obiective, corespunzătoare situațiilor de criză și conflict.

De asemenea, Forțele Aeriene își propun să devină o forță credibilă, cu o abordare favorabilă transformării, care să pună la baza tuturor acțiunilor sale lucrul în echipă, competența și profesionalismul personalului bine instruit, angajat activ, cu preocupare mai mare pentru gestionarea cu eficiență a resurselor.

Forțele Navale

Unitățile navale ale României destinate NATO și UE vor fi, în principiu, disponibile pentru întreaga gamă de misiuni a Alianței și UE. Contribuția maximă a forțelor navale *pentru operații de intensitate ridicată* se compune din o fregată tip 22 modernizată, începând cu 2009 și o fregată tip 22 modernizată, începând cu 2011.

5.2 Structura de forțe

Produsul principal al transformării Armatei României îl va reprezenta structura de forțe. Structura de forțe a armatei va cuprinde următoarele categorii de forțe: forțele terestre, forțele aeriene și forțele navale.

Forțele terestre sunt formate din: Statul Major al Fortelor Terestre, comandamente operationale de nivel operativ și tactic, structuri luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri logistice, structuri pentru operații speciale, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite.

Forțele aeriene se compun din: Statul Major al Fortelor Aeriene, comandamente operaționale, structuri luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri logistice, structuri pentru operații speciale, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite.

Forțele navale se compun din: Statul Major al Fortelor Navale, comandamente operaționale/de flotă, structuri luptătoare, structuri de sprijin de luptă, structuri logistice, structuri pentru operații speciale, unități de instrucție, instituții militare de învățământ și alte structuri stabilite.

Potrivit destinației și nivelului de operaționalizare, forțele armatei vor fi organizate în forțe dislocabile și forțe de generare și regenerare.

Forțele dislocabile sunt destinate îndeplinirii întregii game de misiuni, conform angajamentelor internaționale în domeniul securității și apărării la care România este parte și cuprind forțe luptătoare, de sprijin, de suport logistic și pentru operații speciale, structurate modular, cu disponibilități acționale și de transport în orice teatru de acțiuni militare, capabile să se autosuțină și să își asigure protecția, interoperabile cu armatele statelor aliate. Forțele dislocabile sunt formate din comandamente, mari unitati și unitati cu un nivel de încadrare de cel puțin 90% la personal și 100% la tehnica de luptă, față de necesarul de război.

Forțele de generare și regenerare sunt destinate sprijinului forțelor dislocabile și îndeplinirii unor misiuni pe teritoriul statului național și în proximitatea acestuia și cuprind structuri luptătoare, de sprijin de luptă și suport logistic, precum și structuri de învățământ militar și instrucție din toate categoriile de forțe ale armatei. Forțele de generare și regenerare sunt formate din comandamente,

mari unități și unități din toate categoriile de forțe ale armatei, cu un nivel de încadrare cu personal, în timp de pace, până la 70 %, iar la tehnica de luptă de cel puțin 80%, față de necesarul de război.

Potrivit misiunilor, structurile de forțe sunt:

- a) structuri luptătoare destinate ducerii acțiunilor militare, care cuprind: brigăzi mecanizate și similare, de vânatori de munte, mari unități și unități de rachete sol-aer, escadrile de aviație, divizioane de fregate, nave purtătoare de artilerie, rachete torpile și scafandri, batalioane de parașutiști, infanterie marină și de informații, batalioane/companii de operații speciale și alte structuri constituite pentru luptă;
- b) structuri de sprijin de luptă destinate sprijinului strategic, operativ și tactic al acțiunilor militare, care cuprind: brigăzi de artilerie și geniu, unități și subunități de rachete și artilerie antiaeriană pentru forțele terestre și de radiolocație, regimente și batalioane de geniu, cercetare, de comunicații și informatică, apărare nucleară, bacteriologică și chimică, batalioane și subunități de poliție militară, divizioane și nave pentru sprijin maritim și fluvial, alte unități, formațiuni și subunități de sprijin de luptă;
- c) structuri logistice destinate asigurării tehnico-materiale, mentenanței, transporturilor, asistenței medicale și sanitar-veterinare, cazării și cartuirii trupelor, care cuprind: baze, brigăzi și batalioane logistice, depozite de armament, muniții și materiale, spitale militare de campanie, unități de mentenanță, alte formațiuni logistice;
- d) forțe pentru operații speciale, care constituie componenta specializată de intervenție rapidă, cu elemente componente din toate categoriile de forțe ale armatei, instruită și dotată pentru executarea misiunilor specifice de cercetare specială, acțiune directă și asistență militară pe teritoriul statului român sau în alte teatre de operații, împreună cu forțele speciale ale coalițiilor și alianțelor la care România este parte, potrivit legii;
- e) structuri de învățământ militar și instrucție destinate instrucției individuale de bază și perfecționării pregătirii de specialitate a personalului militar în activitate și în rezervă.

Compunerea structurii de forțe, în funcție de destinația și misiunile acestora se vor revizui, prin lege, atunci când situația impune această lucr.

Forțele ce vor fi **angajate în conflictele militare viitoare** vor fi nevoite să răspundă următoarelor **cerințe**:

– **de natură organizatorică:**

- structură întrunită și modulară;
- sprijin informațional permanent;
- suport logistic întrunit;
- integrarea elementelor de asigurare de luptă;
- includerea elementelor de luptă specializate (CIMIC, PSYOPS etc);
- baze de dispunere, instruire îmbarcare/debarcare proprii sau pregătite special;
- mijloace de transport și aprovizionare la mare distanță special destinate;
- crearea unei rezerve de forțe active.

– **de natură funcțională:**

- element de conducere cu competențe sporite;
- informații primite direct de la națiunile participante;
- relații directe între elementele de dispozitiv (constitutive) ale grupărilor de forțe;
- mobilitate și capacitate de interschimbare rapidă a rolului diferitelor componente (elemente de dispozitiv);
- fluidizarea comunicării între propriile puncte de comandă și punctul de comandă central, precum și cu elementele (autoritățile) locale cu care se cooperează;

- asigurarea unui potențial de lovire/acțiune (luptă) sporit.

Procesul anual de revizuire a efectivelor se va corela cu resursele anuale alocate, astfel încât, în anul 2015 efectivele Armatei României să fie de 90.000 de oameni. Repartiția acestora va urmări realizarea unui echilibru între structurile de conducere și forțe, astfel încât să se asigure îndeplinirea în condiții optime a misiunilor. **Structurile de conducere** vor reprezenta până la **4,5%** din totalul personalului armatei, iar **forțele 95,5%**. De asemenea, se va urmări realizarea unui echilibru funcțional între efectivele din cadrul forțelor dislocabile și forțele de generare și regenerare, precum și între personalul activ și rezerviști, astfel încât să se poată asigura necesarul de personal pentru îndeplinirea misiunilor ce revin Armatei României.

CAPITOLUL 6

IMPLEMENTAREA STRATEGIEI DE TRANSFORMARE A ARMATEI ROMÂNIEI

Strategia de transformare a Armatei României se va implementa la nivelul tuturor structurilor centrale ale Ministerului Apărării și în structura de forțe, pe baza planurilor de implementare.

Ministrul apărării nominalizează structura centrală a ministerului, responsabilă cu coordonarea procesului de transformare care stabilește și formatul și conținutul planurilor de implementare.

În scopul relaționării cu comandamentele strategice ale Alianței și cu structurile militare ale Uniunii Europene, precum și cu comandamentele NATO de nivel operativ și tactic, Planul Statului Major General de implementare a Strategiei de transformare a Armatei României va avea formatul în conformitate cu cerințele de planificare operațională ale NATO și UE.

Indiferent de formatul planurilor de implementare, acestea vor cuprinde următoarele elemente:

- a. Partea de text, din care să reiasă:
  - care sunt obiectivele de transformare ce revin structurii emitente;
  - care sunt principalele repere de timp, pe etape, pentru îndeplinirea obiectivelor transformării ce revin structurii emitente;
  - care sunt principalele atribuții și responsabilități ale structurilor din compunere și subordine, în scopul îndeplinirii obiectivelor transformării ce revin structurii emitente;
  - care sunt măsurile de coordonare și de asigurare a resurselor necesare pentru îndeplinirea obiectivelor transformării ce revin structurii emitente.
- b. Anexe, care să cuprindă:
  - matricea de sincronizare a acțiunilor, cu termene și responsabilități, în scopul îndeplinirii obiectivelor transformării ce revin structurii emitente;
  - detalii privind evoluția structurală, în anii planificați pentru reorganizare, precum și la sfârșitul anilor 2007 și 2015, a structurilor din compunerea și subordinea structurii emitente;
  - detalii privind susținerea financiară planificată pentru îndeplinirea obiectivelor transformării;
  - modul de realizare a sincronizării procesului de transformare cu procesul de transformare al NATO (dacă este cazul);

Planurile de implementare ale structurilor centrale se aprobă de ministrul apărării. Acestea se revizuiesc anual, în anii pari, începând cu anul 2008, după negocierea Propunerilor de Forțe, în scopul sincronizării acestora cu sistemul NATO de planificare a apărării.

Structurile centrale ale Ministerului Apărării transmit către structura coordonatoare, la termenele stabilite de aceasta, a rapoartelor referitoare la stadiul implementării Strategiei de Transformare. Structura coordonatoare elaborează sinteze pe care le înaintează la Consiliul Suprem de Apărare al Țării.

*
*   *

Derularea procesului de transformare va avea ca rezultat crearea de capacități militare caracterizate prin flexibilitate, viteză crescută de reacție și interoperabilitate, ceea ce va oferi decidenților politico-militari oportunități sporite pentru îndeplinirea obiectivelor urmărite, în concordanță cu interesul național.

Transformarea Armatei României nu reprezintă un scop în sine, ci răspunsul adecvat la evoluția mediului de securitate, transformarea NATO și angajamentele pe care România și le-a asumat în cadrul Uniunii Europene și alte angajamente asumate pe plan internațional. Pentru a fi eficientă, transformarea trebuie să fie susținută de schimbarea mentalității și îmbunătățirea capacității de adaptare la nou a profesioniștilor armatei.

Pe parcursul procesului de transformare a Armatei României, care este asociat celui de transformare a Alianței, trebuie avute în vedere următoarele:

- procesul transformării Armatei României este deosebit de complex, iar obținerea succesului în acest domeniu poate fi influențată de o multitudine de provocări și factori, începând de la necesitatea schimbării mentalității factorilor de decizie și a celor de execuție în modul de abordare al acestui proces, până la asigurarea resurselor financiare, umane și materiale necesare pentru susținerea lui;
- este necesară integrarea într-un sistem unitar a obiectivelor prioritare pe termen scurt, mediu și lung la nivelul tuturor elementelor componente ale Forțelor Armate;
- este de maximă importanță identificarea oportună și luarea măsurilor necesare de atenuare a efectului negativ al constrângerilor, limitărilor și restricțiilor de orice fel care pot duce la neatingerea obiectivelor stabilite;
- pe termen scurt, până la sfârșitul anului 2007, concentrarea efortului trebuie să fie menținută pe continuarea și finalizarea procesului de restructurare și reorganizare a armatei, precum și pe îndeplinirea angajamentelor asumate față de NATO, chiar dacă ambele componente necesită resurse financiare, umane și materiale semnificative;
- chiar dacă perioada 2008-2015 se prefigurează a fi caracterizată de slăbirea presiunilor financiare, ca urmare a disponibilizărilor de personal, echipamente și elemente de infrastructură, a desființărilor, reorganizărilor și resubordonării unor unități și structuri, necesarul de resurse se va menține ridicat;
- cerințele NATO în domeniul completării cu personal, atât din punct de vedere cantitativ, cât și calitativ, costurile ridicate de susținere a trupelor în teatrele de operații, diferențele semnificative între nivelul tehnologic al echipamentelor militare din dotarea statelor avansate ale Alianței și echipamentele din dotarea Armatei României, la care se adaugă constrângerile materiale și cele din domeniul pregătirii, instruirii și învățământului, sunt repere clar definite

de care trebuie să se țină cont la stabilirea priorităților pe parcursul procesului de transformare;

- gestionarea atentă a fenomenului transformării, stabilirea de noi obiective și direcții de acțiune și actualizarea periodică a prezentei strategii la noile cerințe și provocări, reprezintă instrumentele de lucru ale perioadei 2005-2015 în domeniul transformării Armatei României.

**SECRETARUL DE STAT ȘI
ȘEF AL DEPARTAMENTULUI
PENTRU POLITICA DE
APĂRARE ȘI PLANIFICARE**

Cornel DOBRIȚOIU

**SECRETARUL DE STAT ȘI
ȘEF AL DEPARTAMENTULUI
PENTRU ARMAMENTE**

ing. Ioan ION

**ȘEFUL STATULUI MAJOR
GENERAL**

Amiral

**dr. Gheorghe
MARIN**

**SECRETARUL GENERAL AL
MINISTERULUI APĂRĂRII**

Georgeta GAVRILĂ